

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

THE PREPARATION OF THE MANAGEMENT AND PERSONNEL OF THE LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATION IN KHAO - CHAKAN DISTRICT, SAKAEO PROVINCE TO ASEAN

วิทยานิพนธ์

ของ

พรรษา มีของ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มิถุนายน 2558

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

THE PREPARATION OF THE MANAGEMENT AND PERSONNEL OF THE LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATION IN KHAO - CHAKAN DISTRICT, SAKAEO PROVINCE TO ASEAN

วิทยานิพนธ์

ของ

พรรษา มีของ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มิถุนายน 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

The Preparation of the Management and Personnel of the Local Administration Organization in Khao - Chakan District, Sakaeo Province to ASEAN

พรรษา มีของ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานสอบวิทยานิพนธ์

(ดร.วัฒนา บรรเทิงสุข)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเริญ คังคะศรี)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยันต์ ประดิษฐศิลป์)

วันที่ 20 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558

พรรษา มีของ. (2557). **การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.** วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ สค.ม. (สังคมวิทยา) ประธานกรรมการ

กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต ก.ด. (การจัดการ) กรรมการ

บทคัดย่อ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความพร้อม 2) เปรียบเทียบความพร้อม 3) ทดสอบระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียน 4) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมความพร้อมอยู่ในระดับมาก 2) ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ เขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง/หน้าที่ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภาพรวมความพร้อมอยู่ในระดับมาก 3) ระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก คิดเป็นร้อยละ 62.80 4) จากการวิจัยในครั้งนี้ พบปัญหา 7 ประการที่จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน คือ 1) ปัญหาการทุจริต คอรัปชั่นในส่วนการใช้อำนาจในทางมิชอบใน อปท. 2) ปัญหาความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร 3) ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ 4) ปัญหาผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของ อปท. ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารท้องถิ่น ข้อกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ 5) ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 6) การรักษาความสงบเรียบร้อย 7) ปัญหาความเข้าใจในบทบาทของชุมชนที่มีหน้าที่ต่อประชาคมอาเซียน (AEC)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Phansa Meekong. (2015). **The Preparation of the Management and Personnel of the Local Administration Organization in Khao - Chakan District, Sakaeo Province to ASEAN.** Thesis. M.B.A. (Business Administration). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Thesis Advisors

Associate Professor Porntipa Niroj M.S. (Sociology) Chairman

Kanyarat Chiamkosit DM. (Business Management) Member

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the preparedness 2) to compare the preparedness. 3) to test the level of knowledge and understanding of the ASEAN 4) to study the problems and suggestions, along with management and operational personnel of Local Administration Organization in Chakan District, Sakaeo Province to ASEAN. The instrument was a rating scale questionnaire. The statistics used in this study were the percentage, means, standard deviation, t-test and F-test.

The research found that 1) The overall of the preparation to ASEAN of management and personnel of Local Administration Organization Khao Chakan District, Sakaeo Province was high. 2) The overall of the preparation to ASEAN of management and personnel of Local Administration Organization in Khao Chakan District, Sakaeo Province, classified by sex, age occupation, marital status, education, position and the average monthly income was high. 3) According to the level of knowledge and understanding of the ASEAN, it was found that the majority of the management and personnel to the knowledge level understanding was at 62.80 percent. 4) The research found the seven problems that will lead to recommendations for the management and personnel; 1) corruption in the use of power in favor of the Local Administration Organization 2) language and communication, 3) drug in the area 4) the lack of understanding of the principles of local laws, rules and regulations of the management and personnel 5) infrastructure development 6) security 7) understanding the role of the community who were responsible for the ASEAN Community (AEC).

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ ชี้แนะ และแก้ไขในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทั้ง 2 ท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 5 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวี สิงหาด อาจารย์นิพนธ์ วุฒิชัย อาจารย์ณรงค์ อนุพันธ์ อาจารย์กฤตติยา สัตย์พานิช และนายกฤตปาณัสม์ โคตรสงคราม ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

คุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พรรษา มีของ

RAMBHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ความเป็นมา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	ประโยชน์ของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
	สมมติฐานในการวิจัย	6
2	**แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	7
	แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	8
	การปกครองส่วนท้องถิ่น	8
	การกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่น	11
	บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น	13
	แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	18
	ความหมายของการมีส่วนร่วม	18
	ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนา	19
	ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน	23
	หลักเกณฑ์และแนวทางการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วม	24
	แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	25
	แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	30
	ความเป็นมาของอาเซียน	30
	การจัดตั้งประชาคมอาเซียน	31
	วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน	35
	การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)	37
	แนวโน้มการพัฒนาภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	50

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมและการเตรียมความพร้อม	55
	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ของจังหวัดสระแก้ว	56
	ข้อมูลเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์	57
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	63
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล	66
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4	**การวิเคราะห์ข้อมูล**	68
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	95
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	95
	วิธีดำเนินการวิจัย	95
	สรุปผลการวิจัย	98
	อภิปรายผล	101
	ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม		105

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก..... 110
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ..... 111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย..... 113
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย..... 121

ประวัติย่อผู้วิจัย..... 127

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประเทศสมาชิก ASEAN	30
2	องค์ประกอบที่สำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	43
3	สาระสำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)	44
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	64
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน	69
6	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามความรู้ ความเข้าใจ	71
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสังคมและวัฒนธรรม	72
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการศึกษา	73
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการท่องเที่ยว	74
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสาธารณสุข	75
11	การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ	76
12	การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ	77

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

13 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานภาพ..... 78

14 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ..... 79

15 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 80

16 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรมจำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 81

17 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 82

18 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 83

19 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุข จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 84

20 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามระดับการศึกษา..... 85

21 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 86

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	87
23 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา.....	88
24 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา.....	89
25 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	90
26 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	91

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ความเป็นมา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	ประโยชน์ของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
	สมมติฐานในการวิจัย	6
2	**แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	7
	แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	8
	การปกครองส่วนท้องถิ่น	8
	การกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่น	11
	บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น	13
	แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	18
	ความหมายของการมีส่วนร่วม	18
	ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนา	19
	ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน	23
	หลักเกณฑ์และแนวทางการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วม	24
	แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	25
	แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	30
	ความเป็นมาของอาเซียน	30
	การจัดตั้งประชาคมอาเซียน	31
	วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน	35
	การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)	37
	แนวโน้มการพัฒนาภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	50

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมและการเตรียมความพร้อม	55
	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ของจังหวัดสระแก้ว	56
	ข้อมูลเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์	57
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	63
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล	66
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4	**การวิเคราะห์ข้อมูล**	68
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	95
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	95
	วิธีดำเนินการวิจัย	95
	สรุปผลการวิจัย	98
	อภิปรายผล	101
	ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม		105

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก..... 110
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ..... 111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย..... 113
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย..... 121

ประวัติย่อผู้วิจัย..... 127

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประเทศสมาชิก ASEAN	30
2	องค์ประกอบที่สำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	43
3	สาระสำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)	44
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	64
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน	69
6	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามความรู้ ความเข้าใจ	71
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสังคมและวัฒนธรรม	72
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการศึกษา	73
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการท่องเที่ยว	74
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสาธารณสุข	75
11	การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ	76
12	การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ	77

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

13 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานภาพ..... 78

14 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ..... 79

15 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 80

16 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรมจำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 81

17 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 82

18 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 83

19 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุข จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่..... 84

20 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามระดับการศึกษา..... 85

21 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 86

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	87
23 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา.....	88
24 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา.....	89
25 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	90
26 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	91

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมา

AEC หรือ Asean Economic Community คือ การรวมตัวของประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ โดยมีไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้าย ๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ การให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เนื่องจากการแข่งขันรุนแรงในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ชะอำ หัวหิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2552 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009 - 2015) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการร่วมกันพัฒนาและขับเคลื่อนกระบวนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจในการรับมือกับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงภายในอาเซียน ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคงภายในประเทศและอาเซียน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการรวมตัวไปในทิศทางเดียวกันของอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้น

ปัญหาในภาพรวมขององค์กรปกครองท้องถิ่น คือ

1. ทัศนคติ ประเทศไทยจะไม่เหมือนเดิม จะเป็นประเทศที่ต้องอยู่ร่วมกับประเทศอื่น ๆ อีกรวม 10 ประเทศ ผู้นำท้องถิ่นไม่ใช่แค่ผู้นำของอำเภอหรือตำบล ในประเทศไทยอีกต่อไปจะต้องเป็นผู้นำในชุมชนเดียว (One Community) คือ ชุมชนอาเซียน

2. ภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน และยิ่งไปกว่านั้นภาษาคอมพิวเตอร์ ที่จะคุยแลกเปลี่ยนกับชาวอาเซียนด้วยกัน

3. ต้องสนับสนุนให้โรงเรียนภายใต้การดูแลของอบจ./เทศบาล และอบต. สนใจการพัฒนาภาษาต่างประเทศ ทั้งอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ เพื่อสร้างทุนมนุษย์ของประเทศไทยให้มีความสามารถเรื่องภาษาให้ได้โดยเร็วที่สุด

4. การพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์หรือทุนมนุษย์ของข้าราชการท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5. ต้องบริหารความเสี่ยงให้เป็น โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเดินสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี มีคุณธรรม มีความรู้

จังหวัดสระแก้วมีชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา จำนวน 165 กิโลเมตร เริ่มตั้งแต่บริเวณอำเภอตาพระยา อำเภอโคกสูง อำเภออรัญประเทศ และสิ้นสุดที่อำเภอคลองหาด มีจุดผ่านแดนถาวร 1 จุด คือ จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก มีจุดผ่อนปรนทางการค้า 3 แห่ง คือ 1) จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านบึงตะกวน อำเภอตาพระยา 2) จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านหนองปรือ อำเภออรัญประเทศ 3) จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด โดยอำเภออรัญประเทศอยู่ติดกับจังหวัดบันเตียเมียนเจย อำเภอคลองหาดติดต่อกับจังหวัดพระตะบอง ประเทศกัมพูชา

จังหวัดสระแก้วเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการส่งเสริมการค้าชายแดน กิจการอาเซียน รวมถึงการเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงภูมิภาค เนื่องจากหากมีการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวายแล้วเสร็จก็จะมีการพัฒนาเส้นทางท่าเรือน้ำลึกทวาย - กาญจนบุรี - สระแก้ว - พนมเปญ - โฮจิมินห์ - ท่าเรือน้ำลึกวุงเตา และเส้นทางท่าเรือน้ำลึกทวาย - กาญจนบุรี - สระแก้ว - เสียมราฐ - กัมพูชาตอนเหนือ - ท่าเรือเวียดนามตอนเหนือ

ปัจจุบันได้มีการแลกเปลี่ยนการเดินรถระหว่างไทย-กัมพูชาทำให้การขนส่งสินค้าเป็นไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น และในอนาคตจะมีการเดินรถไฟร่วมกันระหว่างไทย – กัมพูชา (อรัญประเทศ - ปอยเปต) ซึ่งทางกัมพูชาได้ก่อสร้างทางรถไฟมาถึงปอยเปตแล้วส่วนไทยอยู่ในระหว่างการของบประมาณในการก่อสร้างเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อเส้นทางดังกล่าว

อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเป็นอีกอำเภอหนึ่งที่มีเส้นทางที่สามารถเชื่อมผ่านไปยังจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด ซึ่งมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกอาเซียนคือประเทศกัมพูชาและอำเภอเขาฉกรรจ์ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเป็นภูเขาหินปูนขนาดใหญ่สามลูกต่อเนื่องกัน มีถ้ำเล็กถ้ำน้อยกว่า 70 ถ้ำ มีถ้ำสำคัญคือ ถ้ำเขาทะลุ ซึ่งมีรอยพระพุทธบาทจำลองและจุดชมวิวอยู่ด้านบน มีทางขึ้นเป็นบันไดยาว เป็นจุดที่มองเห็นวิวทิวทัศน์ที่สวยงามส่วนด้านล่างมีองค์พระพุทธรูปให้สักการะด้วย อีกด้านหนึ่งยังมีพระพุทธรูปยืนองค์ใหญ่ประดิษฐานอยู่ ในบริเวณนี้ยังมีลิงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากและภายในถ้ำยังเป็นที่อยู่อาศัยของค้างคาวจำนวนนับล้านตัว ในยามเย็นตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00 นาฬิกาเป็นช่วงเวลาแห่งความตระการตาที่จะได้เห็นฝูงค้างคาวนับล้านตัวบินเรียงรายเป็นสายออกจากปากถ้ำเป็นเวลาร่วม 30 นาที สร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้พบเห็นเป็นอย่างมาก (จังหวัดสระแก้ว. ออนไลน์. 2557)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการสำรวจความพร้อมขององค์การปกครองท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 เพื่อสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง

และก้าวให้ทันกับประเทศอื่นที่เป็นสมาชิกปัจจัยการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกอาเซียน สามารถสร้างโอกาส และรับมือสิ่งท้าทาย ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติ ฯลฯ ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เป็นเรื่องที่ต้องปรับตัวสำหรับผู้นำท้องถิ่นและบุคลากรทั้งด้านการบริหาร การปฏิบัติงาน การดำรงชีพ ภาษาซึ่งจะมีชนชาติต่างชาติเดินทางเข้าออกและมาเป็นแรงงานต่างด้าว สารสนเทศ การพัฒนาคุณภาพการทำงาน เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์แบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์จังหวัดสระแก้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง/หน้าที่ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประโยชน์ของการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์จากการวิจัย ดังนี้

1. ทราบถึงความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ทราบการเปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ฝ่ายบริหาร ได้แก่ คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วจำนวน 5 แห่ง จำนวน 196 คน แยกได้ดังนี้

1.1 เทศบาลตำบล จำนวน 1 แห่ง

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 4 แห่ง

2. ฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่ ข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว จำนวน 171 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เคร็ซซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เทศบาลเมือง หมายถึง องค์กรปกครองในรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดกลาง การจัดตั้งเทศบาลเมืองกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลเมืองตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มีนายกเทศมนตรีทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและมีสภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 18 คนที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรในเขตเทศบาล

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบลมีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คนที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรในเขตเทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทกฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหาร อบต. (ม.58) ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

หรือผู้บริหารท้องถิ่นเรียกว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง

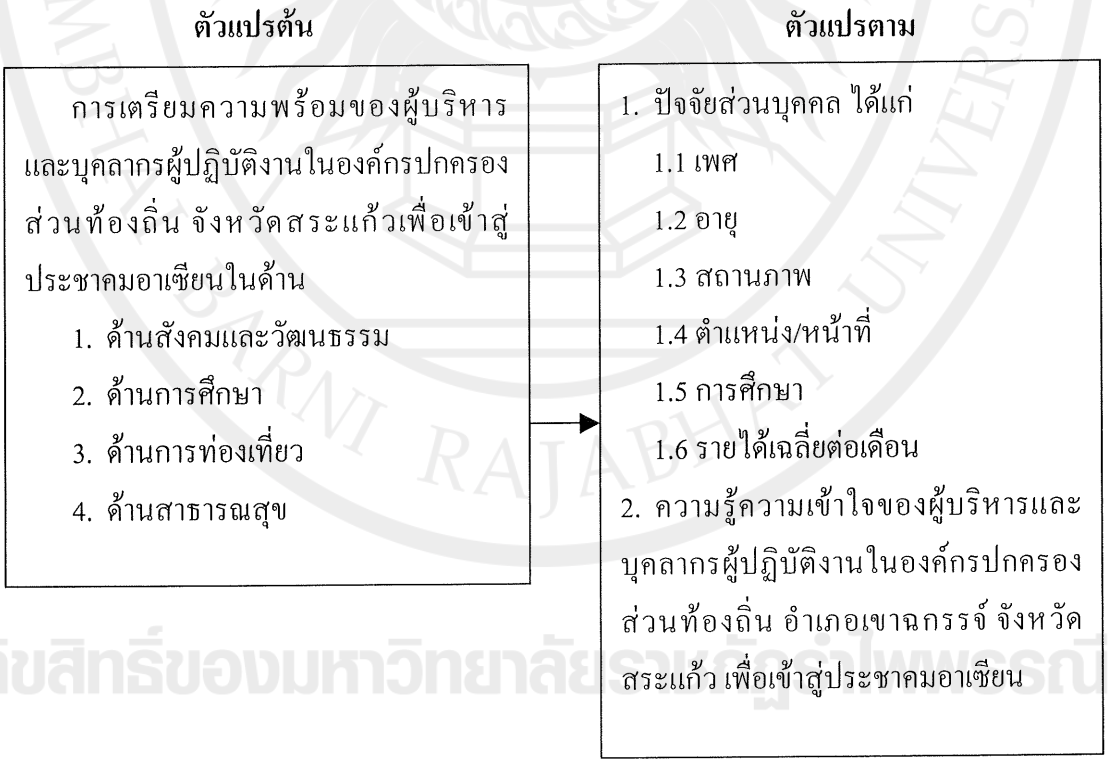
ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระแก้ว หมายถึง เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่อยู่จังหวัดสระแก้ว

ความพร้อม หมายถึง ความพร้อมซึ่งเป็นขั้นหนึ่งของลำดับขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญอีก 4 ด้าน คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรมด้านการศึกษาด้านการท่องเที่ยวด้านสาธารณสุข

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) โดยการจัดตั้งในครั้งแรกมีจุดประสงค์เพื่อ ส่งเสริมและร่วมมือในเรื่องสันติภาพ ความมั่นคงเศรษฐกิจองค์ความรู้สังคมวัฒนธรรม บนพื้นฐานความเท่าเทียมกันและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก 10 ประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีเพศต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

2. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีอายุต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

3. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีอาชีพต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

5. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีการศึกษาต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

6. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีสถานภาพต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

7. ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ที่มีความรู้ความเข้าใจต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีการทบทวน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
   1.1 การปกครองส่วนท้องถิ่น
   1.2 การกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่น
   1.3 บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
   2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม
   2.2 ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนา
   2.3 ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน
   2.4 หลักเกณฑ์และแนวทางการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วม
3. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
4. แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
   4.1 ความเป็นมาของอาเซียน
   4.2 การจัดตั้งประชาคมอาเซียน
   4.3 วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน
   4.4 การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)
   4.5 แนวโน้มการพัฒนาภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมและการเตรียมความพร้อม
   5.1 การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ของจังหวัดสระแก้ว
6. ข้อมูลเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่น

มานิตย์ จุมปา (2541 : 312 - 315) ได้กล่าวถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารราชการแผ่นดินอันประกอบด้วย ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปตามหลักการหรือทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารประเทศ ซึ่งการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นเป็นลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง เพราะเป็นแนวคิดที่ต้องการให้ประชาชนท้องถิ่นมีโอกาสและมีส่วนร่วมการปกครองตนเอง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะสามารถจัดบริการสาธารณะให้ตรงกับความต้องการของประชาชนท้องถิ่นได้ดีกว่าการจัดบริการให้ประชาชนท้องถิ่นโดยส่วนกลาง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมอันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่น นั่นคือ ความแตกต่างทางธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมหรือประเพณีนิยมทางประวัติศาสตร์ ความได้เปรียบเสียเปรียบทางเศรษฐกิจตลอดจนชั้นหรือระดับของการพัฒนาและปัจจัยอื่น ๆ

การกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชนท้องถิ่นให้รู้จักปกครองตนเอง และสร้างลักษณะผู้นำท้องถิ่นเพื่อรับผิดชอบจัดดำเนินการบริหารตามความต้องการของสมาชิกของชุมชนสังคมนั้น ๆ นับเป็นหลักการที่ยอมรับโดยทั่ว ๆ ไป แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ทวีขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นผลให้การบริหารงานท้องถิ่นมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงหลักการและเทคนิคการบริหาร ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงด้านแผนงาน การพัฒนาองค์การการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และวิธีการดำเนินงานการพัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนการพัฒนาปรับปรุงระบบ และวิธีการงบประมาณอีกด้วย การใช้คน ใช้เทคนิคและวิธีดำเนินงานให้ประชาชนท้องถิ่นมีอำนาจการปกครองตนเองอย่างแท้จริง โดยมีอำนาจกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่นของตนเองได้

ประเทศไทยได้วิวัฒน์พัฒนาการปกครองนับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์โดยมีพระมหากษัตริย์มีพระอำนาจสูงสุด พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 แห่งราชวงศ์จักรีได้ทรงสละพระราชอำนาจและได้ทรงมอบอำนาจอธิปไตยให้กับปวงชนชาวไทยการปกครองจึงเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประมุข และมีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดแห่งราชอาณาจักรไทย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย มีการแบ่งลักษณะการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น คือ กิจการบางประการที่รัฐได้มอบหมายให้กับหน่วยงานส่วนท้องถิ่นรับไปบริหารงานเองตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

ปี พ.ศ. 2477 ได้มีสภาจังหวัดขึ้นเป็นครั้งแรก มีฐานะเป็นองค์กรส่วนภูมิภาคเท่านั้น มิได้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการจังหวัด

ปี พ.ศ. 2481 มีพระราชบัญญัติสภาจังหวัดเพื่อแยกกฎหมายเกี่ยวกับสภาจังหวัดไว้ต่างหากจากกฎหมายโดยเฉพาะ แต่สภาจังหวัดก็ยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

ปี พ.ศ. 2495 มีพระราชบัญญัติกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบบริหารราชการภายจังหวัดของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ สภาจังหวัดมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ทางปฏิบัติผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีเรื่องอะไรที่จะปรึกษากับสภาจังหวัด

ปี พ.ศ. 2495 ได้มีพระราชบัญญัติให้สภาจังหวัดเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจการบริหารงานภารกิจเฉพาะแยกตัวออกต่างหากจากจังหวัด ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนบุคคล

ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 9 กันยายน 2515 ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมทั้งจังหวัด โดยกำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายสภาฯ เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร

ปี พ.ศ. 2534 ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 69 ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมการปกครองส่วนท้องถิ่นให้จัดระเบียบการปกครองราชการส่วนท้องถิ่น

ปี พ.ศ. 2537 ได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ให้สภาตำบลทุก ๆ แห่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อให้เกิดความคล่องตัวการบริหารงานและบริหารเงิน ตำบลใดมีรายได้เฉลี่ยย้อนหลังไป 3 ปี จำนวนเงิน 150,000 บาทขึ้นไปให้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้มีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ เกิดความซ้ำซ้อนเรื่องพื้นที่เรื่องอำนาจหน้าที่และเรื่องรายได้

ปี พ.ศ. 2540 ตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อเป็นการปรับโครงสร้างอำนาจหน้าที่และรายได้ กำหนดพื้นที่จังหวัดเป็นพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปี พ.ศ. 2542 ได้มีพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนของการสิ้นสุดสมาชิกภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่งของประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปี พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) มาตรา 35 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ประกอบด้วย บทบัญญัติบางมาตราตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งไม่เหมาะสมกับการบริหารเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติเทศบาล 2546 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 48 ทวิ ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

ปี พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคลและกำหนดให้พื้นที่ทั้งจังหวัดเป็นพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยได้รวมพื้นที่ของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นทั้งหมด โดยมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการทั้งภายพื้นที่และนอกพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด การเปลี่ยนแปลงการกระจายอำนาจดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งด้านโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานคลัง ตลอดจนถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะได้เข้ามาควบคุมตรวจสอบการบริหาร และการกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มากขึ้น จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของตนอย่างมาก ได้มีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ฉะนั้นบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งฐานะที่เป็นองค์กรผู้แทนของประชาชนท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมดำเนินการกิจการของจังหวัด มีหน้าที่หลักการออกข้อบัญญัติสำหรับใช้บังคับเขตพื้นที่รับผิดชอบ และควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามเจตจำนงของประชาชนท้องถิ่น ทั้งนี้ภายอำนาจกฎหมายกำหนด และเป็นผู้ที่มีหน้าที่เสนอ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ความต้องการของประชาชนท้องถิ่นรูปแบบแผนงานโครงการ นำทรัพยากรไปพัฒนาท้องถิ่นตรงตามความต้องการของประชาชนท้องถิ่น

สรุปว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วย ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปตามหลักการหรือทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2477 - 2495 จัดตั้งสภาจังหวัดมีการแต่ตั้งให้ผู้ว่าปกครองและบังคับบัญชาจังหวัด ปี พ.ศ. 2537 ได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ให้สภาตำบลทุก ๆ แห่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อให้เกิดความคล่องตัวการบริหารงานและบริหารเงินปี พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) มาตรา 35 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติเทศบาล 2546 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 มาตรา 48 ทวิ ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนปี พ.ศ. 2546 ได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

การกำกับดูแลการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (มานิตย์ จุมปา 2541 : 240 - 244) กฎหมายต่างกำหนดให้ฐานะเป็นนิติบุคคล มีอิสระการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามหลักความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีความเป็นอิสระพอสมควร แต่ความเป็นอิสระนั้นจะต้องไม่มากจนกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของการปกครองส่วนกลาง ทั้งนี้เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่เป็นสถาบันการเมืองที่ใช้อำนาจอธิปไตย ฉะนั้นโดยหลักแล้วการปกครองส่วนท้องถิ่น คือ รัฐบาลยังคงมีอำนาจที่จะกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นและความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

รัฐธรรมนูญใหม่กำหนดหลักฐานว่า การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 283 (สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. 2550 : 113))

โดยหลักการกำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลกลางจะกำกับไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำการใดที่เป็นการขัดต่อกฎหมาย แต่จะเข้าไปดูถึงความเหมาะสมของการดำเนินงาน

มาตรการโดยทั่วไปที่รัฐบาลกลางมีอำนาตามกฎหมายการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การกำกับด้านการปกครองและตัวบุคคล การกำกับด้านการปกครอง หมายถึง การที่รัฐบาลกลางมีอำนาจการยุบสภาท้องถิ่น หรือการให้ฝ่ายบริหารของท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งไปเมื่อพิจารณาเห็นว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นก็ดี ฝ่ายบริหารก็ดี มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือปฏิบัติหน้าที่บกพร่องทำให้เกิดความเสียหายแก่ท้องถิ่นหรือทางราชการ

ส่วนการควบคุมด้านตัวบุคคล หมายถึง การควบคุมเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเรียกว่า ข้าราชการท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญใหม่กำหนดให้การแต่งตั้งและการให้พนักงานและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อน โดยคณะกรรมการนี้ประกอบไปด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติโดยมีจำนวนเท่ากัน

2. การกำกับด้านการเงิน โดยรัฐบาลกลางได้วางหลักเกณฑ์การกำกับไว้อย่างเข้มงวดกวดขัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สิน เรื่องงบประมาณ เรื่องการเก็บรักษาเงิน เรื่องเบิกจ่าย เรื่องการตรวจสอบบัญชี เป็นต้น การกำกับด้านกิจการ คือ การกำกับดูแลตรวจสอบการบริหารกิจการของฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงการอนุมัติการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วย

3. การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรัฐบาลกลางก็เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กรอบของกฎหมาย แต่รัฐบาลกลางจะไม่ก้าวล่วงเข้าไปสั่งการเรื่องที่อยู่อำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น มิฉะนั้นจะขัดกับหลักความเป็นอิสระของท้องถิ่น

สรุปว่า มาตรการโดยทั่วไปที่รัฐบาลกลางมีอำนาจตามกฎหมายการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ กำกับด้านการปกครองและตัวบุคคล การกำกับด้านการเงินและการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

คณิน บุญสุวรรณ (2541 : 325 - 334) ได้กล่าวถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งแยกเป็นข้อตามมาตราต่าง ๆ ดังนี้

การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการจัดการศึกษาอบรมของรัฐตามมาตราที่ 43

มาตราที่ 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้ มาตรา 49 มาตรา 80 (4) มาตรา 289 (1)) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 46

มาตรา 46 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ (ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้ มาตรา 65 มาตรา 66 มาตรา 85 (1) มาตรา 87 มาตรา 281 มาตรา 289 มาตรา 290) การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการบริการทางสาธารณสุขตามมาตรา 52

มาตรา 52 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันการบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช่จ่าย ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การบริการทางสาธารณสุขของรัฐต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมด้วยเท่าที่จะกระทำได้

การป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตราย รัฐต้องจัดให้แก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่าและทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้ มาตรา 51 มาตรา 80 (2) มาตรา 290 (3)) สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ และการคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและอนามัย สวัสดิการ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับการคุ้มครอง ทั้งนี้ตามกฎหมายบัญญัติการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รวมทั้งได้ให้องค์กรอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรและเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าวทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้ มาตรา 66 มาตรา 85 (5) มาตรา 290)

สิทธิของบุคคลที่จะได้รับข้อมูลและคำชี้แจงจากหน่วยราชการ หรือหน่วยงานของรัฐก่อนการอนุญาตหรือดำเนินโครงการที่กระทบต่อชุมชนท้องถิ่นตามมาตรา 59

มาตรา 59 บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผล จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นที่เกี่ยวข้องกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่กฎหมายบัญญัติ (ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้ มาตรา 55 มาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 62)

การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ตามมาตรา 78

มาตรา 78 รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนจังหวัดนั้น (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 78 (3)

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนการบำรุงรักษาและประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 79

มาตรา 79 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยสวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 85)

2. การจัดตั้งและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 83

มาตรา 83 ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิได้รับการจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 กล่าวไว้มาตรา 281)

การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นที่กฎหมายบัญญัติแต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 282)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

3. ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 284 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 284)

มาตรา 284 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความอิสระการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

การกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

การกำหนดอำนาจและหน้าที่การจัดระบบการบริหารสาธารณะระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ การจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่ตาม (1) และ (2) ประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยจำนวนที่เท่ากัน กรณีที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรภาษีและอากรตาม (1) และ (2) ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดแล้ว คณะกรรมการตาม (3) จะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี นับตั้งแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรภาษีและอากรแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคสี่ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานรัฐสภาแล้วให้มีผลบังคับได้ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 283) องค์ประกอบและที่มาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 285 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 284) มาตรา 285 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ

สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการท้องถิ่นมิได้

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

กรณีที่มีการยุบสภาท้องถิ่น หรือกรณีที่สมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งคณะตามมาตรา 286 และต้องมีการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว มิให้นำบทบัญญัติวรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้ามาใช้บังคับ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 284)

4. สิทธิของราษฎรการให้สมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 286

มาตรา 286 ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียงเห็นว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ การลงคะแนนเสียงตามวรรคหนึ่งต้องมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 285) สิทธิของราษฎรการเข้าชื่อขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบังคับท้องถิ่น ตามมาตรา 287 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 286)

มาตรา 287 ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเสนอมาด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ รวมทั้งการตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 286)

5. หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตามมาตรา 289 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 289)

มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี

องค์กรท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมการจัดการศึกษาอบรมของรัฐแต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรา 43 และมาตรา 81 ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดการศึกษาอบรมภายท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 289)

6. อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 290 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 290)

มาตรา 290 เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่พื้นที่ การมีส่วนร่วมการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่เฉพาะกรณีที่อาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเขตพื้นที่ของตน การมีส่วนร่วมการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนพื้นที่

สรุปบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งแยกเป็นข้อตามมาตราต่าง ๆ ดังนี้ มาตราที่ 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีมาตรา 46 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนสิทธิของราษฎรการให้สมาชิกสภาท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 286 การจัดตั้งและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 83 ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 284 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 284) หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นตามมาตรา 289 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 289) อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 290 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 กล่าวไว้มาตรา 290)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

สุเมธ ทรายแก้ว (2536 : 18) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง ให้ประชาชนเป็นผู้คิดค้นปัญหา เป็นผู้ทำทุกอย่าง ซึ่งไม่ใช่เป็นการกำหนดจากภายนอกแล้วให้ประชาชนเข้ามาร่วมเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หากแต่ทุกอย่างจะต้องเป็นหนึ่งที่ประชาชนคิดขึ้นเอง ซึ่งอาจแบ่งการมีส่วนร่วมออกได้ 5 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมการคิดค้นหาจัดลำดับความสำคัญ
2. การมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและที่มาของปัญหา
3. การมีส่วนร่วมการเลือกวิธีและการวางแผนการแก้ปัญหา
4. การมีส่วนร่วมการดำเนินงานตามแผน
5. การมีส่วนร่วมการประเมินผล วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและปัจจัยที่มีส่วนการทำให้เกิดผลสำเร็จ

นิพัทธเวช สืบแสง (2538 : 10) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ คือ การที่สมาชิกทุกคนชุมชน สามารถมีโอกาสเข้าดำเนินการและมีอิทธิพลกิจกรรมและกระบวนการพัฒนาทั้งยังได้รับผลแห่งการพัฒนาเสมอภาคกันด้วย โดยมีลักษณะสำคัญ คือ เข้าร่วมการดำเนินการความพยายามการพัฒนาได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ของการกระทำตามที่ควรจะมีส่วนร่วมการตัดสินใจและกำหนดเป้าหมายนโยบาย การวางแผน รวมทั้งกิจกรรมโครงการ

ธนะจักร เย็นบำรุง (2541 : 18) ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการกระทำที่ประชาชนมีความสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมการกำหนดการเปลี่ยนแปลงเพื่อตัวประชาชนเองโดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมการตัดสินใจเพื่อตนเอง และมีส่วนดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังที่ปรารถนา ทั้งนี้ ต้องมิใช่เป็นการกำหนดกรอบแนวคิดจากบุคคลภายนอก

ธัชพล ประจักษ์จิตต์ (2542 : 45) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยแสดงความคิดเห็น ร่วมตรวจสอบและกระทำสิ่งที่เห็นพ้องต้องกัน ตลอดจนร่วมพิจารณากำหนดความต้องการของประชาชนท้องถิ่นของตนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไป

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ (2543 : 36) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การให้ประชาชนเป็นผู้คิดค้นปัญหา หาสาเหตุของปัญหา กำหนดวิธีแก้ปัญหา วางแผนแก้ไขปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยตัวของประชาชนเอง ไม่ใช่เป็นการกำหนดจากภายนอกแล้วให้ประชาชนเข้าร่วมเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะเป็นสิ่งซึ่งทำให้เขาสามารถมีส่วนร่วมกิจกรรมการพัฒนาอย่างแท้จริง และเป็นการสร้างสมรรถภาพและความเชื่อมั่นตนเองการที่จะแก้ไขปัญหาของตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สรุปว่า การมีส่วนร่วมหมายถึง การให้ประชาชนเป็นผู้คิดค้นปัญหา หาสาเหตุของปัญหา กำหนดวิธีแก้ปัญหา วางแผนแก้ไขปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาต้องมิใช่เป็นการกำหนดกรอบแนวคิดจากบุคคลภายนอก

ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนา

มิลเบรทและโกล (Milbrath and Goel. 1965 : 12 - 19) ได้แยกประเภทหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ 12 รูปแบบ คือ

1. การเลือกตั้ง (Voting) เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สามารถแยกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง งานที่เกี่ยวกับความรักชาติ (Patriotic Acts) เช่น การเสียภาษี การเคารพกฎหมาย และการสนับสนุนประเทศให้ทำสงครามแม้ตนเองจะไม่เห็นด้วย แต่สำหรับการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเพียงการแสดงออกของประชาชนถึงความจงรักภักดีต่อระบบการเมืองมากกว่าเป็นการกระทำตามความต้องการของตน กล่าวคือ บุคคลที่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นจะกระทำไปโดยความคำนึงหน้าที่พลเมืองดีมากกว่าที่จะเชื่อว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้น เสียงของตนจะมีผลสำคัญทางการเมืองที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การลงคะแนนเสียงไม่จำเป็นจะต้องอาศัยการสื่อข่าวสาร และการจูงใจมากเหมือนกิจกรรมด้านการเมืองอื่น ๆ ผู้ไปลงคะแนนเสียงอาจจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเมืองรูปอื่นก็ได้ แต่ทางกลับกัน ผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกระตือรือร้นรูปแบบอื่น ๆ อาจไม่ไปลงคะแนนเสียงก็ได้

2. การเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (Party and Campaign Workers) หมายถึง การมีส่วนร่วมพรรคการเมืองทั้งช่วงระหว่างการเลือกตั้ง และการรณรงค์หาเสียง การบริจาคเงินช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้ง การชักชวนประชาชนไปลงทะเบียนเพื่อมีสิทธิ์การลงคะแนนเสียง การเข้าร่วมและการสนับสนุนพรรคการเมือง การพยายามชักชวนประชาชนไปลงคะแนนเสียงแก่พรรคการเมืองหรือผู้สมัครที่ตนชื่นชอบ การลงสมัครรับเลือกตั้งและการร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ การปรับปรุงความเป็นอยู่ของชุมชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองนี้เป็นแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนกับรัฐ

3. การเป็นผู้มีบทบาทชุมชน (Community Activists) เป็นการก่อตั้งกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมหรือร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วเพื่อเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวกับกิจกรรมสาธารณะหรือติดต่อกับทางราชการเรื่องปัญหาสังคม ผู้มีบทบาทชุมชนจึงนับได้ว่าเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูงตลอดจนมีระดับความผูกพันทางใจกับชุมชน ผู้มีบทบาทแตกต่างจากเจ้าหน้าที่พรรคและเจ้าหน้าที่รณรงค์หาเสียงแง่ความเกี่ยวข้องพรรคการเมือง และเจ้าหน้าที่รณรงค์หาเสียง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

4. การติดต่อกับทางราชการ (Contracting Official) เป็นกิจกรรมที่เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงของบุคคล ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อบุคคลนั้นเท่านั้นเอง เช่น การติดต่อกับทางราชการเรื่องการเสียภาษีโรงเรือน การทำถนน การติดต่อขอรับสวัสดิการ

5. การเป็นผู้ประท้วง (Protestors) ได้แก่ การเข้าร่วมเดินทางตามถนน ซึ่งเกี่ยวกับการประท้วงอย่างแข็งขัน เปิดเผยต่อกรณีที่รับและกระทำสิ่งที่ผิดศีลธรรม การให้ความเอาใจใส่กับการชุมนุมประท้วง การเข้าร่วมกลุ่มประท้วงรัฐบาล และการปฏิเสธยอมรับกฎหมายที่ไม่ยุติธรรม

6. การเป็นผู้สื่อข่าวทางการเมือง (Communicators) ได้แก่ การติดตามข่าวสารทางการเมืองอยู่เสมอ การส่งข่าวสารแสดงการสนับสนุนให้แก่ผู้นำทางการเมืองเมื่อเขากระทำสิ่งที่ถูกต้องหรือส่งคำคัดค้านเมื่อเขากระทำสิ่งที่เลวร้าย การร่วมถกปัญหาทางการเมือง การให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเมืองแก่เพื่อนชุมชน การให้ความสนใจกับทางราชการและการเขียนจดหมายหรือบทความถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบนี้มักเป็นพวกที่มีการศึกษาสูง มีข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองมากและมีความสนใจทางการเมืองมากด้วย

7. การล็อบบี้ (Lobbying) หมายถึง การที่บุคคลพยายามติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้นำทางการเมืองโดยหาทางที่จะใช้อิทธิพลต่อการตัดสินนโยบาย ประเด็นเรื่องที่กระทบต่อประชากรจำนวนมาก จากตัวอย่างจริง ๆ นั้น หมายถึง กิจกรรมที่จะมุ่งก่อให้เกิดแรงสนับสนุนหรือต่อต้านพระราชบัญญัติ หรือการตัดสินนโยบายของฝ่ายบริหารนั่นเอง (สิทธิพันธ์ พุทธหุน. 2529 : 13)

8. การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการรวมตัวเป็นกลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง การที่กลุ่มคนมารวมกันเพราะมีอาชีพการงานหรือมีผลประโยชน์หรือความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันและใช้พลังของกลุ่มให้มีอิทธิพลต่อกระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐเพื่อปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของกลุ่มตน ดังนั้น การรวมตัวเป็นกลุ่มผลประโยชน์เพื่อมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเงื่อนไขที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นช่องทางให้ปัญหาความต้องการและผลประโยชน์ที่หลากหลายของประชาชนแต่ละคนที่มีอยู่มากมายประเทศไทยมีโอกาสรวมเป็นกลุ่มก้อน (Interest Aggregation) และสามารถเรียกร้องต่อรัฐบาลได้ชัดเจนเป็นรูปธรรม (Interest Articulation) (จันทนา สุทธิจารี. 2544 : 413)

9. การแสดงประชามติ (Referendum) การให้ประชาชนเข้าร่วมการพิจารณาและตัดสินใจรับหรือไม่รับกฎหมาย ซึ่งจะออกมามีผลบังคับใช้แก่ตน ประชามติอาจมีทั้งแบบบังคับให้ประชาชนต้องแสดงประชามติ และไม่บังคับให้ต้องแสดงประชามติก็ได้ขึ้นอยู่กับว่ามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด

10. การริเริ่มเสนอกฎหมาย (Initiative) เกิดขึ้นประเทศสวิสเซอแลนด์มานานแล้ว กังตอง (Canton) จะต้องตรากฎหมายโดยผ่านแลนส์จีเมนต์ (Landsgemende) ได้แก่การชุมนุมของ ผู้มีสิทธิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เลือกตั้งเพื่อทำคำร้องเสนอกฎหมายและลงมติบัตรเลือกตั้ง โดยมีจุดประสงค์ก็เพื่อให้ประชาชนได้ผ่านกฎหมายบางอย่างโดยไม่ต้องฟังความคิดเห็นของสภา

11. การเลือกออก (Recall) หมายถึง การให้อำนาจประชาชนการถอดถอนเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เมื่อเห็นว่า ผู้นั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือปฏิบัติตนไม่สมควร

12. การร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจ (Plebiscite) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินปัญหาที่สำคัญ เมื่อรัฐไม่สามารถตัดสินปัญหานั้นได้ (เกษม อุทยานิน. 2516 :120 - 121)

กรรณิกา ชมดี (2524 : 13) ได้แบ่งลักษณะรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ คือ ร่วมประชุม ร่วมออกเงิน ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นผู้นำ ร่วมเป็นผู้สัมภาษณ์ ร่วมเป็นผู้ชักชวนร่วมเป็นผู้บริจาค ร่วมเป็นผู้ริเริ่ม ร่วมเป็นผู้ใช้แรงงานและร่วมออกวัสดุอุปกรณ์

ฉอ้าน วุฒิกรรมรักษา (2526 : 26) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ดังนี้

1. การปฏิบัติให้คล้อยตามความเชื่อพื้นฐาน หมายถึง การเลือกแบบวิธีปฏิบัติที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตนเอง

2. มาตรฐานคุณค่าการปฏิบัติลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตนเอง

3. เป้าหมายที่บุคคลและกลุ่มจะส่งเสริม ปกป้องและรักษาเป้าหมายของตนเอง

4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลบางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา

5. ความคาดหมายการประพฤติตามแบบที่ตนคาดหมายจะต้องประพฤติสถานการณ์เช่นนั้น และชอบที่จะประพฤติต่อผู้อื่นลักษณะที่ตนคาดหวังจากผู้อื่นด้วยกัน

6. การมองตนเอง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่คิดว่าตนเองต้องการกระทำเช่นนั้น

7. การบีบบังคับ การกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกตนถูกบีบบังคับให้กระทำ

8. นิสัยและประเพณี การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามอุปนิสัยที่ชอบกระทำเมื่ออยู่สถานการณ์นั้น ๆ

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2527 : 78) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์ เป็นต้น

อคิน ระพีพัฒน์ (2531 : 16) กล่าวถึงรูปแบบของการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอน คือ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. การมีส่วนร่วมการค้นหาปัญหา การพิจารณาปัญหาและจัดความสำคัญของปัญหาตลอดจนร่วมกระบวนการตัดสินใจ

2. การมีส่วนร่วมการค้นหาสาเหตุของปัญหา

3. การมีส่วนร่วมการค้นหา พิจารณาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหา

4. การมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา

5. การมีส่วนร่วมการประเมินผลของกิจกรรม สรุปผลของโครงการ

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2543 : 129) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนา แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านกลไกของรัฐ โดยรัฐจะต้อง

1.1 กำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.2 สนับสนุนกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง

1.3 การสร้างช่องทางการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน โดยระบบต่าง ๆ ของทางราชการจะต้องเอื้ออำนวยและเพิ่มโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

2. ปัจจัยด้านประชาชน โดยประชาชนชุมชนจะต้อง

2.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์งานการพัฒนา

2.2 เป็นฝ่ายตัดสินใจ ริเริ่มกิจกรรม และรับผลประโยชน์

2.3 เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมหรือเป็นผู้นำท้องถิ่น

2.4 มีการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานอื่น

2.5 ได้รับการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

3. ปัจจัยด้านนักพัฒนา โดยนักพัฒนาต้อง

3.1 มีการศึกษาชุมชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและได้เรียนรู้สภาพแวดล้อมด้านชุมชน

3.2 มีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาของกระบวนการมีส่วนร่วม

3.3 ค้นหาผู้นำที่มีศักยภาพ ซึ่งจะเป็นผู้ที่กระตุ้นให้ชาวบ้านแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมงานพัฒนา

3.4 รวมกลุ่มชาวบ้านเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหา

3.5 เป็นผู้สนับสนุนด้านการศึกษาการให้ข้อมูลข่าวสารวิทยากรใหม่ ๆ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ปัจจัยจูงใจ

4.1 การได้รับผลประโยชน์จากการได้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมการพัฒนา

4.2 โครงการพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

นารีนาถ เทียนวิหาร (2547 : 15) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมการตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งอาจเป็นการตัดสินใจตั้งแต่ระยะเริ่มแรก การตัดสินใจช่วงของกิจกรรม และการตัดสินใจการดำเนินกิจกรรม

2. การมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรม (Implementation) ซึ่งอาจเป็นรูปของการเข้าร่วมโดยการให้การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมการบริหาร และการร่วมมือรวมทั้งการเข้าร่วมการร่วมแรงร่วมใจ

3. การมีส่วนร่วมการรับผลประโยชน์ (Benefits) ซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ทางวัตถุทางสังคม และโดยส่วนตัว

4. การมีส่วนร่วมการประเมินผล

อรอนงค์ ธรรมกุล (2547 : 15) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมกระบวนการการพัฒนาท้องถิ่น 4 ประเด็นดังนี้

1. ด้านความผูกพันเป็นเครือญาติและความสัมพันธ์ชุมชน

2. ด้านการมีภาวะทางเศรษฐกิจ

3. ด้านการมีปัญหาร่วมกัน

4. ด้านการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกหมู่บ้าน

อนุภาพ ถิรลาภ และอำนาจ อนันตชัย (2547 : 21) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ความเชื่อถือตัวผู้นำ ความใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นดังนี้

1. ปัจจัยสภาพแวดล้อม ทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และความปลอดภัย

2. ปัจจัยผลักดันจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้นำ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

3. ปัจจัยที่เป็นรางวัลตอบแทน ได้แก่ ค่าตอบแทน เงินปันผลจากสหกรณ์ออมทรัพย์

4. ปัจจัยภายตัวบุคคล ได้แก่ ความคาดหวังผลประโยชน์ส่วนรวม ความรู้สึกเกรงใจไม่กล้าปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนหรือความรู้สึกว่าเป็นพันธะที่ต้องเข้าร่วมเพื่อให้เกิดความสามัคคี

สรุปว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนงานพัฒนาการมีส่วนร่วมการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรม (Implementation) การมีส่วนร่วมการรับผลประโยชน์ (Benefits) การมีส่วนร่วมการประเมินผล

ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชน

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2525 : 56) ได้สรุปไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของชาวชนบท ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนเริ่มแรกที่สำคัญที่สุด เพราะถ้าประชาชนยังไม่สามารถเข้าใจปัญหาและสาเหตุของ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปัญหาด้วยตัวของเขาเอง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ตามมาก็ไร้ประโยชน์เพราะชาวชนบทจะขาดความเข้าใจและมองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้น สิ่งหนึ่งที่แน่นอนที่สุด คือ ชาวชนบทเป็นผู้อยู่กับปัญหาและรู้จักปัญหาของตนดีที่สุด แต่มนุษย์จะยังมองปัญหาของตนไม่ชัดเจนจนกว่าจะมีเพื่อนมาช่วยให้ตนวิเคราะห์ถึงปัญหา และสาเหตุของปัญหาของตนได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

2. การมีส่วนร่วมการวางแผนการดำเนินกิจกรรม การวางแผนดำเนินกิจกรรมเป็นขั้นตอนต่อไปที่ขาดไม่ได้เพราะถ้าหากเจ้าหน้าที่หรือนักพัฒนาต้องการเพียงแต่ผลงานการพัฒนาวัตถุให้เสร็จสิ้นโดยฉับไว ก็จะดำเนินกิจกรรมการวางแผนงานเสียด้วยตนเอง ผลที่ตามมาก็คือต่อไปเมื่อขาดเจ้าหน้าที่ ชาวชนบทก็ไม่สามารถจะดำเนินการวางแผนได้ด้วยตนเอง อาจจะมีความยากลำบากที่จะผลักดันให้เจ้าหน้าที่หรือนักพัฒนาทำหน้าที่เป็นเพียงเพื่อนของชาวชนบทการช่วยกันวางแผน เพราะชาวชนบททั่ว ๆ ไป มีการศึกษาน้อย แต่ถ้าเราไม่ให้ชาวชนบทได้มีส่วนร่วมขั้นตอนนี้โอกาสที่ชาวชนบทจะได้รับการศึกษาและพัฒนาตนเองการวางแผนการดำเนินงานก็หมดไป เจ้าหน้าที่หรือนักพัฒนาก็จะต้องทำใจให้ได้ว่าการศึกษาใดก็ตามต้องเริ่มความยากง่าย เร็ว ช้า จากระดับผู้ที่จะรับการศึกษามิใช่จากระดับความรู้ความสามารถของตน

3. การมีส่วนร่วมการลงทุนและปฏิบัติงาน ชาวชนบทมีทรัพยากรที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมการลงทุนและการปฏิบัติงานได้ เพราะจากประสบการณ์การทำงานชนบทอย่างน้อยชาวชนบทมีแรงงานของตนเป็นขั้นต่ำที่สุดที่สามารถจะเข้าร่วมได้หลาย ๆ แห่ง ชาวชนบทสามารถจะเข้าร่วมได้หลาย ๆ แห่ง ชาวชนบทสามารถจะเข้าร่วมลงทุนกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท ได้การร่วมลงทุนและการปฏิบัติงานจะทำให้ชาวชนบทคิดต้นทุนให้กับตนเองการดำเนินงานและจะระมัดระวังรักษากิจกรรมที่ทำขึ้นเพราะเขามีความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ นอกจากนั้นการร่วมปฏิบัติงานด้วยตนเอง ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิดและเมื่อเห็นประโยชน์ก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมชนิดนั้นด้วยตนเองต่อไปได้

4. การมีส่วนร่วมการติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะถ้าหากการติดตามงานและการประเมินผลงานจากการมีส่วนร่วมของชาวชนบทจะทำให้ชาวชนบทประเมินตนเองว่างานที่ทำไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันโอกาสต่อ ๆ ไป

หลักเกณฑ์และแนวทางการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วม

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2543 : 145) กล่าวถึงหลักการและแนวทางการพัฒนาให้เกิดการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. ต้องยึดหลักความต้องการและปัญหาของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรม หากกิจกรรมที่นำไปให้ประชาชนเป็นเรื่องใหม่ ต้องใช้เวลาการกระตุ้นเร่งเร้าความสนใจให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนจนยอมรับความจำเป็นและประโยชน์การที่จะต้องทำกิจกรรมเหล่านั้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. กิจกรรมต้องดำเนินการลักษณะกลุ่มเพื่อสร้างพลังกลุ่มการรับผิดชอบร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกลุ่ม ปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

3. แนวทางการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ชุมชน ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของประชาชนที่ต้องดำเนินการต่อไปโดยไม่พึ่งพาภายนอก ระยะเริ่มแรกต้องไม่ทุ่มเทลักษณะการให้เปล่าโดยสิ้นเชิง ต้องทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกความเป็นเจ้าของกิจกรรมและต้องสามารถดำเนินการต่อไปได้ด้วยตนเอง

4. กิจกรรมพัฒนาที่นำเข้าไปชุมชนต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมพร้อมกับสภาพชุมชน ซึ่งหมายรวมถึง การใช้ทรัพยากรชุมชนที่สอดคล้องถึงขนบธรรมเนียมประเพณี

5. การเริ่มต้นกิจกรรมต้องอาศัยผู้นำชุมชน คือ ผู้นำที่ชาวบ้านเคารพนับถือ ผู้นำศาสนา ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งจากทางราชการเพื่อให้เป็นผู้บุกเบิกชักนำ

6. ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นต้น คือ การร่วมค้นหาข้อมูล ศึกษาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหา ร่วมปรึกษาหรือวางนโยบาย ร่วมกันตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การร่วมลงทุนกิจกรรมโครงการตามขีดความสามารถของตนและหน่วยงานที่วางไว้ การร่วมวางแผนการร่วมปฏิบัติตามนโยบายแผนโครงการและกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย การร่วมควบคุมติดตามประเมินผลจนถึงร่วมบำรุงรักษาโครงการระยะยาว

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

คำว่า บทบาท (Role) เป็นคำที่มีความสำคัญมากทั้งด้านจิตวิทยา พฤติกรรมและสังคม โดยมีผู้ให้ความหมายต่าง ๆ กัน เช่น ณรงค์ เส็งประชา (2524 : 13) มองว่าพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพ การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ เช่นเดียวกับทิตยา สุวรรณชฎ (2527 : 25) อธิบายเกี่ยวกับบทบาทไว้ว่า บทบาทเป็นลักษณะของพฤติกรรมที่กำหนดโดยตำแหน่ง และได้แบ่งบทบาทเป็นบทบาทตามอุดมคติ (Ideal Role) หรือบทบาทที่ผู้ดำรงตำแหน่ง รวมถึงปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง ทำนองเดียวกันกับธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์ (2526 : 17) ได้กล่าวว่าบทบาทเป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับองค์กร แสดงถึงพฤติกรรมของคนองค์กรที่คาดว่าจะแสดงบทบาท อันเกิดจากผลงานของการเกี่ยวข้องกันขององค์การที่เป็นทางการ เทคนิควิทยาการองค์การที่ไม่เป็นทางการและความคาดหมายของบุคคลงานที่ทำ นอกจากนี้ภิญโญ สาธร (2520 : 11) ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ว่า ความมุ่งหมาย (Expectation) ที่บุคคลอื่นที่คาดว่าบุคคลตำแหน่งใด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตำแหน่งหนึ่งที่ควรจะทำ หรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทนี้จะมีควบคู่กับตำแหน่ง (Position) ที่บุคคลดำรงตำแหน่งอยู่เสมอ

บทบาท เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น บุคคลจะพิจารณาตนเองกับบุคคลอื่น ๆ ว่าเป็นเจ้าของสถานภาพบางชนิด และได้ใช้สิ่งที่เขาเรียนรู้ว่าอะไรเป็นความคาดหวังของผู้อื่น อัลพอรท์ (Allport. 1935 : 186 - 188) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของบุคคลว่าขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัย 4 ประการ คือ

1. ความคาดหวังบทบาท (Role Expectation) เป็นบทบาทตามความคาดหวังของผู้อื่น หรือเป็นบทบาทที่สถาบัน องค์การหรือกลุ่มสังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่ที่บุคคลนั้นครองตำแหน่งอยู่

2. การรับรู้บทบาท (Role Conception) เป็นการรับรู้บทบาทของตนว่าการจะมองเห็นบทบาทของตนได้ตามการรับรู้นั้น (Perceived Role) การรับรู้บทบาทย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายและค่านิยมที่บุคคลร่วมบทบาทนั้น

3. การยอมรับของบุคคล (Role Acceptance) เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคม เพราะว่าบุคคลไม่ได้ยินดียอมรับบทบาทเสมอไป ถ้าหากว่าบทบาทนั้นทำให้รับผลเสียหายหรือเสียผลประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการ หรือค่านิยมของบุคคลนั้น

4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance) เป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพแสดงจริง ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวังหรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้ และตามความคาดหวังของตน

สงวน สุทธิอรุณเลิศ และคณะ (2522 : 48) กล่าวว่า เมื่อมีตำแหน่ง สิ่งที่ตามมา คือ บทบาท เพราะทุก ๆ ตำแหน่งจะมีบทบาทกำกับ บทบาทเป็นชุดของความคาดหวังตามกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสภาพทางสังคม ทำให้เห็นว่าบุคคลที่มีสภาพต่าง ๆ กันสังคมจะมีบทบาทเป็นกรอบและถูกคาดหวังพฤติกรรม

การแสดงบทบาทหนึ่ง ๆ ออกมามักจะเกิดข้อจำกัดการแสดงบทบาทนั้น ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาอีกด้านหนึ่ง ผอบ นะมาตร์ (2526 : 4 - 5) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับบทบาท ซึ่งสรุปได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก ปัญหาเกิดจากผู้สวมบทบาท สวมบทบาทไม่ดี (Role Impairment) แม้จะกำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจนแน่นอนก็ตาม ถ้าผู้สวมบทบาทรู้สึกว่าเป็นการยากลำบาก หรือหมดความสามารถที่จะทำตามบทบาทของตน หรือขาดความเคยชิน และเข้าใจบทบาทของตนได้ดีพอแต่ต้องแสดงบทบาทที่ไม่ชำนาญที่จะทำความเสียหาย และเป็นภัยร้ายแรงกระทบกระเทือนต่อ

คนอื่นยิ่งนัก เช่น เมื่อไม่ถนัดตำแหน่งปีกของทีมฟุตบอลแต่ต้องมาเล่นตำแหน่งปีกอาจทำให้เกมเสียได้

ประการที่สอง ปัญหาเกิดจากความสับสนบทบาท (Role Confusion) ทั้งที่ผู้สวมบทบาทดีพร้อมแต่สังคมกำหนดบทบาทของคนไว้ไม่ดี เช่น กำหนดบทบาทไม่ชัดเจน มีความขัดแย้งระหว่างบทบาท หรือการที่สังคมไม่มีบทบาทให้เหล่านี้ ทำให้ผู้สวมบทบาทตัดสินใจไม่ถูกว่าจะแสดงบทบาทใด เพียงใด เช่น เกี่ยวกับเรื่องความรักและการเลือกคู่ครอง

ประการสุดท้าย ปัญหาเกิดจากการละเมิดบทบาท (Role Violation and Other Role) หมายถึงการที่คนไม่ปฏิบัติตามบทบาทอันชอบของตน แต่ได้ปฏิบัตินอกแบบแผน อาทิ การกระทำอันเป็นอาชญากรรม การค้ายาเสพติด การเปิดบ่อนการพนัน โสเภณี บุคคลเหล่านี้จะปฏิบัติบทบาทที่ขัดกับบรรทัดฐานของสังคมย่อมเป็นผู้สร้างปัญหาแก่สังคม

สิ่งเหล่านี้มาจากกระบวนการที่เรียกว่า กระบวนการทางสังคม (Socialization) ถ้าความคาดหวังของทุกฝ่ายไม่ตรงกัน และผู้ดำรงอยู่บทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดีก็จะเกิดปัญหาต่อความขัดแย้งบทบาทหรือความล้มเหลวบทบาทได้ และผลที่ตามมาก็คือความล้มเหลวของงาน ดังนั้น การแสดงบทบาทของบุคคลตามตำแหน่งหน้าที่จะเป็นไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างและที่สำคัญ ได้แก่ ความเข้าใจบทบาทที่ตนต้องแสดงหรือต้องปฏิบัติ ประสบการณ์ของผู้ที่ต้องแสดงบทบาท บุคลิกภาพของผู้แสดงบทบาทนั้น การดำเนินกิจกรรมกลุ่ม เรื่องทฤษฎีบทบาทได้มีผู้ให้แนวคิดและความหมายของคำว่า บทบาท ความหมายที่แตกต่างหลายความหมาย

ทิตยา สุวรรณชฎ (2527 : 43) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทไว้ว่า บทบาท คือ ลักษณะของพฤติกรรมที่ถูกกำหนดโดยฐานะตำแหน่ง และยังได้แบ่งบทบาทที่ปฏิบัติจริงโดยกล่าวว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงนี้เป็นผลรวมของบทบาทตามอุดมคติ บุคลิกภาพของผู้ดำรงตำแหน่ง อารมณ์ขณะแสดงบทบาทและอุปกรณ์ของผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอยู่ปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง

พัทยา สายหู (2534 : 58 - 63) ได้อธิบายว่า บทบาทหน้าที่ คือ สิ่งที่ทำให้เกิดความเป็นบุคคลและเปรียบได้เสมือนบทบาทของตัวละครที่กำหนดให้ผู้แสดงเรื่องนั้น ๆ เป็นอะไร มีบทบาทที่จะต้องแสดงอย่างไร ถ้าแสดงผิดบทหรือไม่สมบทก็อาจถูกเปลี่ยนตัวไม่ให้แสดงไปเลย ความหมายเช่นนี้ บทบาท ก็คือ การกระทำต่าง ๆ ที่ บทกำหนดไว้ให้ ผู้แสดงต้องทำตราบใดที่ยังอยู่บทนั้น แนวคิดเรื่องบทบาทนั้น

นอกจากนี้ยังมีอุทัย หิรัญโต (2536 : 197) ได้กล่าวว่า บทบาท หรือหน้าที่ หรือพฤติกรรมอันหมายถึง ความคาดหมายของบุคคลแต่ละกลุ่ม หรือสังคมใด ๆ หน้าที่หรือพฤติกรรมดังกล่าว

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

โดยปกติเป็นสิ่งที่กลุ่มสังคมหรือวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นกำหนด บทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของคนสถานะหนึ่งที่พึงมีต่อคนอื่นสถานะอย่างหนึ่งสังคมเดียวกัน

นครินทร์ คำตันวงศ์ และคณะ (2547 : 25 - 26) ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของผู้นำไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. หน้าที่การตรวจสอบชี้ขาด (Arbitrating) การทำงานร่วมกันนั้น สมาชิกกลุ่มมักจะมีความขัดแย้งกันอยู่เสมอเรื่องต่าง ๆ ผู้นำก็มักจะต้องมีส่วนเข้าไปแก้ไขความขัดแย้งนั้นเพื่อให้ปัญหานั้นยุติหรือไม่ลุกลามต่อไป

2. หน้าที่การเสนอแนะ (Suggesting) การให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับการทำงานร่วมกัน คำแนะนำของผู้นำย่อมเป็นแนวทางที่สร้างความมั่นใจการก่อให้เกิดความรู้สึกแห่งความมีศักดิ์ศรีและความต้องการมีส่วนร่วมการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาได้มากกว่าการออกคำสั่ง การเสนอแนะถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจของผู้นำ

3. หน้าที่การกำหนดวัตถุประสงค์ (Supplying Objectives) ผู้นำจะต้องทำหน้าที่การกำหนดวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและชี้แจงวัตถุประสงค์เหล่านั้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เข้าใจร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนำมาซึ่งความสำเร็จ ผู้นำจะต้องคำนึงเสมอว่า วัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นนั้นมีความเหมาะสมกับหน่วยงานและเป็นวัตถุประสงค์ที่สามารถดำเนินการได้

4. ทำหน้าที่การเร่งเร้า (Catalyzing) การทำงานบางครั้งต้องมีแรงบางชนิดที่จะช่วยเสริมให้เกิดการปฏิบัติและมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ โดยผู้นำทำหน้าที่คล้ายกับสารเร่งเร้า (Catalyze)

5. หน้าที่การให้ความมั่นคง (Providing Security) หน่วยงานใดใดก็ตามความมั่นคงหน้าที่การงานของบุคลากรแต่ละคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ผู้นำจะต้องมีความพยายามที่จะทำให้หน่วยงานมีการพัฒนาและมีความก้าวหน้าอยู่เสมอ การไม่ทอดทิ้งผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานเมื่อเกิดปัญหา

6. หน้าที่การเป็นตัวแทน (Representing) ปกติผู้นำจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้แทนของหน่วยงานจะต้องทำหน้าที่ทั้งหลายไม่ว่าการพูด การกระทำ การแสดงออกลักษณะต่าง ๆ โดยยึดเอาหน่วยงานเป็นหลัก

7. หน้าที่การให้กำลังใจ (Inspiring) ผู้นำแสดงให้เห็นถึงความมีคุณค่าและความสำคัญผลงานของผู้ใต้บังคับบัญชา รู้จักให้กำลังใจ จูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานด้วยความเต็มใจ เสียสละ อุทิศตน โดยมุ่งหวังความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

8. หน้าที่การยกย่องสรรเสริญ (Praising) ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการให้ผู้นำเห็นความสำคัญของตน ต้องการเห็นความพึงพอใจผลงานที่ออกมาจากใจจริงของผู้บังคับบัญชาและต้องการคำสรรเสริญเยินยอผลงานนั้น ฉะนั้นผู้นำจึงไม่ควรจะละเลยการแสดงออกหรือกล่าวสรรเสริญอย่างจริงใจผลงานแห่งความสำเร็จของผู้ใต้บังคับบัญชา

ผู้นำที่ประสบผลสำเร็จปัจจุบันนี้ต้องสามารถนำผู้ตาม และพาเขาไปทิศทางใหม่ที่สร้างสรรค์ และพัฒนาชุมชนและสังคมได้อนาคต ซึ่งผู้นำเหล่านี้จะต้องถูกคาดหวังให้มีบทบาท 4 ด้าน คือ เป็นผู้ชี้กำหนดทิศทาง (Direction-setter) เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เป็นตัวแทนขององค์การ (Spoken Person) และเป็นผู้สั่งสอนหรือพี่เลี้ยง (Coach) กล่าวคือ

1. ผู้นำบทบาทชี้กำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน (Direction-setter) การกำหนดเป้าหมายขององค์การจะช่วยชี้นำการทำงานได้ดี ทำให้การปฏิบัติงานมีทิศทาง สามารถบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการบริหารภายองค์การผู้นำต้องมองการณ์ไกล มีวิสัยทัศน์เพื่อให้องค์การได้พัฒนาทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายขององค์การต้องไม่หยุดนิ่งมีการปรับเปลี่ยนได้

2. ผู้นำบทบาทตัวแทนขององค์การ (Spoken Person) การมีปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้องค์การเป็นที่รู้จักของสังคม ผู้นำต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลนอกองค์การ กล้าที่จะตัดสินใจยอมรับฟังความคิดเห็นของชุมชน นโยบายการปกครองต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้องค์การเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีเครือข่ายจะช่วยให้บุคคลต่าง ๆ เข้าสนับสนุนการทำงานของตนองค์การ ผู้นำต้องเรียนรู้และปรับตนเองให้เหมาะสม จะต้องมีความสม่ำเสมอและเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป

3. ผู้นำบทบาทตัวแทนขององค์การ (Change Agent) การเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้า ผู้นำควรรู้ถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงแต่การเปลี่ยนแปลงต้องประกอบด้วยความมีเหตุผลและวิธีการที่จะเปลี่ยนโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่องค์การจะได้รับ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมและจะต้องคำนึงถึงผู้ตามด้วย

4. ผู้นำบทบาทผู้สั่งสอนหรือพี่เลี้ยง (Coach) การให้คำแนะนำและคำสั่งสอนเป็นบทบาทหนึ่งของผู้นำที่ต้องกระทำ เพื่อให้ผู้ตามได้เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องและให้เป็นแบบอย่างการประพฤติปฏิบัติการทำงาน การได้รับการบอกกล่าวชี้แนะจะช่วยผู้ปฏิบัติงานได้อย่างดี

จากแนวความคิดที่กล่าวมาอาจอธิบายได้ว่า บทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของคนโดยกำหนดบทบาทของตำแหน่งว่ามีหน้าที่อย่างไร ซึ่งหากมีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนย่อมทำให้การดำเนินกิจกรรมกลุ่มมีความต่อเนื่อง จะเห็นได้จากกิจกรรมเศรษฐกิจชุมชนที่มีการร่วมมือของชาวบ้านรูปกลุ่ม หากกลุ่มมีผู้นำและกรรมการกลุ่มที่เข้าใจบทบาทหน้าที่ย่อมจะส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่น

แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (ออนไลน์. 2557) กล่าวถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไว้ดังนี้

ความเป็นมาของอาเซียน

อาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations - ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 (ค.ศ. 1967) มีสมาชิกเริ่มแรก 5 ประเทศ และต่อมามีประเทศเข้าร่วมเป็นสมาชิกเพิ่มเติม จนถึงขณะนี้มีจำนวนประเทศสมาชิกรวม 10 ประเทศ ประกอบด้วย

ตาราง 1 จำนวนประเทศสมาชิก ASEAN

ประเทศสมาชิก	วันที่เข้าเป็นสมาชิก
1. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)
2. มาเลเซีย	วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)
3. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)
4. สาธารณรัฐสิงคโปร์	วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)
5. ราชอาณาจักรไทย	วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)
6. บรูไนดารุสซาลาม	วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984)
7. สาธารณรัฐสังคมเวียดนาม	วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2528 (ค.ศ. 1985)
8. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997)
9. สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า	วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997)
10. ราชอาณาจักรกัมพูชา	วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999)

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. ออนไลน์. 2557.

ตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา อาเซียนได้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาคมาอย่างต่อเนื่อง จากจุดเริ่มต้นของการมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคงร่วมกันระยะแรก ได้ปรับเปลี่ยนไปสู่ความร่วมมือด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยผลจากบรรยากาศแห่งสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ทำให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และด้วยศักยภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศทำให้อาเซียนมีพลังต่อรองเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศและได้รับการยอมรับจากประเทศ/ ภูมิภาคอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เพื่อให้ความร่วมมือของอาเซียนก้าวหน้าไปสู่ทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกัน โอกาสครบรอบ 30 ปี ของการก่อตั้งอาเซียนเมื่อปี 2540 (ค.ศ. 1997) ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมประกาศ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 (ASEAN Vision 2020) การประชุม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อเดือนธันวาคม 2540 โดยมีเป้าหมาย 4 ประการ คือ

1. วงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of South East Asian Nations)
2. หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development)
3. มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward - looking ASEAN) และ
4. ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies)

ต่อมาได้มีการลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord ll หรือ Bali Concord ll) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) การประชุมผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 9 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งนับเป็นการปรับตัวและพัฒนาของอาเซียนครั้งสำคัญอีกวาระหนึ่ง

การจัดตั้งประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) เกิดจากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ณ ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord ll หรือ Bali Concord ll) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่จะนำ อาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ซึ่งต่อมาได้มีการตกลงให้มีการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นเป็นภายปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยจะสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community : APSC) มีเป้าหมายเพื่ออาเซียนเป็นสังคมที่มีความไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ สันติภาพและมีความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1.1 การเป็นประชาคมที่มีกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งแก่ประชาธิปไตย ส่งเสริมธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

1.2 การเป็นภูมิภาคที่มีเอกภาพ สงบสุข และมีความแข็งแกร่ง พร้อมรับผิดชอบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อส่งเสริมและรักษาความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรและเป็นประโยชน์กับประเทศภายนอก เพื่อสันติภาพโลก และ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1.3 การดำเนินบทบาทที่สำคัญเวทีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

ทั้งนี้ พิมพ์เขียวประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC Blueprint) ได้รับการรับรองจากที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552 ณ อำเภอชะอำ - หัวหิน ประเทศไทย

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) เพื่อทำให้ภูมิภาคอาเซียนมีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้โดยสร้างความร่วมมือที่ครอบคลุมถึงการพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะทรัพยากรมนุษย์ ความตกลงด้านคุณสมบัติวิชาชีพการหารือนโยบายทางการเงินและเศรษฐกิจมหภาคอย่างใกล้ชิด มาตรการทางการเงินด้านการค้าความเชื่อมโยงด้านการสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นต้น กล่าวโดยย่อแล้วประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะพลิกโฉมอาเซียนให้กลายเป็นภูมิภาคที่มีการไหลเวียนของสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และทุนอย่างเสรี ทั้งนี้ ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - cultural : ASCC) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการทางสังคม ความยุติธรรมและสิทธิ การส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ทั้งนี้พิมพ์เขียวประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Blueprint) ได้รับการรับรองจากที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552 ณ อำเภอชะอำ - หัวหิน ประเทศไทย

การนี้เพื่อเป็นการรับรองการเป็นประชาคมอาเซียนภายปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงไว้ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ และได้มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการเมื่อ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551

แนวคิดการจัดทำกฎบัตรอาเซียนเกิดขึ้นกรอบกระบวนการปฏิรูปอาเซียนเพื่อสร้างสภาพนิติบุคคลของอาเซียนและจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นการสร้างนิติฐานะ (Legal Status) เวทีระหว่างประเทศให้กับอาเซียน (Intergovernmental Organization) ดังนั้น กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) จึงเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยนอกจากการประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการและแนวปฏิบัติอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการสำหรับประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงการแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้นพร้อมกับกำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรสำคัญอาเซียน ตลอดจนความสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ อาทิ การมีเพลงประจำอาเซียน (ASEAN Anthem) การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียนและการจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาท เป็นต้น

กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วย บทบัญญัติ 13 บท 55 ข้อ ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการ สมาชิกภาพ โครงสร้างองค์กรอาเซียน องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน กระบวนการตัดสินใจการระงับข้อพิพาทงบประมาณและการเงิน การบริหารจัดการเอกลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน และความสัมพันธ์กับภายนอก โดยมีประเด็นใหม่ที่แสดงความก้าวหน้าของอาเซียน ได้แก่ (1) การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (2) การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนสอดส่องและรายงานการทำตามความตกลงของรัฐสมาชิก (3) การจัดตั้งกลไกสำหรับระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิก (4) การให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง (5) การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นการตัดสินใจได้หากไม่มีฉันทามติ (6) การส่งเสริมการปรึกษาหารือกันระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ร่วมซึ่งทำให้การตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายมีความยืดหยุ่นมากขึ้น (7) การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที (8) การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาคมสังคมมากขึ้น และ (9) การปรับโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น กำหนดให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน 2 ครั้งต่อปี จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือแต่ละ 3 เสาหลัก และการมีคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ที่กรุงจาการ์ตาเพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายการประชุมของอาเซียน เป็นต้น

การมีกฎบัตรอาเซียนจะช่วยผลักดันให้อาเซียนก้าวไปสู่ความเป็นประชาคมที่มีประชากรมากกว่า 550 ล้านคน อันจะส่งผลดีแง่ของเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกพร้อมกับเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนตลอดจนการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งเส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้าและเครือข่ายอินเตอร์เน็ตที่จะสามารถเชื่อมโยงระหว่างกันได้อย่างกว้างขวางและยังมีการสร้างความร่วมมือเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดตั้งประชาคม 3 เสาหลักของอาเซียน ได้แก่ แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงช่วง 7 ปีข้างหน้า

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 17 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ 29 - 30 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ที่ประชุมได้เห็นชอบร่างแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity : MPAC) เพื่อใช้เป็นยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนปี พ.ศ. 2554 - 2558 โดยได้กำหนดการเชื่อมโยงครอบคลุม 3 มิติ คือ การเชื่อมโยงทางกายภาพ การเชื่อมโยงองค์กร และการเชื่อมโยงประชาชน ได้แก่

1. การเชื่อมโยงทางกายภาพ (Physical Connectivity) โดยเน้นความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ ทั้งการปรับปรุง/พัฒนาคุณภาพพื้นฐานเดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และการขยายเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วถึง มียุทธศาสตร์การเชื่อมโยงที่สำคัญ อาทิ

1.1 การเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ แผนแม่บท MPAC จะผลักดันโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านคมนาคมทางบกที่สำคัญให้แล้วเสร็จ อาทิ โครงการ ASEAN Highway Network (AHN) ซึ่งเป็นเครือข่ายเส้นทางถนนเชื่อมโยงประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นระยะทางทั้งสิ้น 38,400 กิโลเมตร โดยปัจจุบันมีอีกหลายจุดที่ขาดความเชื่อมโยง (Missing Link) โดยเฉพาะพม่าและอีกหลายเส้นทางที่ยังไม่ได้มาตรฐาน โครงการ Singapore Kunming Rail Link (SKRL) ซึ่งเป็นเส้นทางรถไฟเชื่อมโยง 8 ประเทศ คือ เส้นทางหลักที่ผ่าน 6 ประเทศ คือ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย กัมพูชา เวียดนาม และจีน (คุนหมิง) และมีเส้นทางแยกอีก 2 สาย คือ ไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และไทย - พม่า ซึ่งยังมีจุดที่ขาดความเชื่อมโยงหลายจุดกัมพูชา เวียดนาม พม่า สปป.ลาว และไทย สำหรับทางน้ำ แผนแม่บท MPAC ได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพท่าเรือหลักสำคัญเครือข่ายการขนส่งทางทะเลภูมิภาคอาเซียนไว้ 47 แห่ง ซึ่งท่าเรือกรุงเทพและท่าเรือแหลมฉบังของไทยได้ถูกนับรวมไว้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย รวมทั้งยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเส้นทางอนุภูมิภาค ขณะที่ทางอากาศจะเน้นเรื่องการปรับปรุงระบบการบิน/พัฒนาคุณภาพสาธารณูปโภคพื้นฐานรองรับการขนส่งทางอากาศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาเส้นทางการบินใหม่ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพรองรับการขยายตัวขนส่งทางอากาศระดับภูมิภาค

1.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อตอบสนองการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพรองรับการขยายตัวทางการค้า รวมทั้งลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากความสามารถการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขเพื่อลดผลกระทบที่จะบั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายประชาคมอาเซียน ทั้งนี้หนึ่งยุทธศาสตร์

สำคัญ คือ การจัดตั้ง ASEAN Broadband Corridor ปี พ.ศ. 2557 เพื่อช่วยให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าถึงข้อมูลได้เช่นเดียวกันก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี พ.ศ. 2558

1.3 การเชื่อมโยงเครือข่ายด้านพลังงาน เนื่องจากประเทศอาเซียนมีบทบาทสำคัญการเป็นฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมของโลก ทำให้ความต้องการพลังงานมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่หลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) ยังไม่สามารถเข้าถึงพลังงานได้อย่างทั่วถึง แผนแม่บท MPAC จึงเน้นให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงพลังงาน โดยอาศัยกรอบ ASEAN Power Grid (APG) และ Trans -ASEAN Gas Pipeline (TAGP) เป็นความเชื่อมโยงหลักเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงด้านพลังงาน การเข้าถึงพลังงานและความยั่งยืนด้านพลังงาน ภายในภูมิภาคอาเซียน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

2. การเชื่อมโยงองค์กร (Institutional Connectivity) เป็นการเน้นการเชื่อมโยงด้านระบบ/กระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิผล โดยอาศัยความตกลงหรือความร่วมมือระหว่างกัน ซึ่งจะนำมาซึ่งการดำเนินการเชิงรูปธรรม ทั้งนี้ ปัจจุบันมีความตกลงหลายกรอบที่เอื้อต่อความเชื่อมโยงของระบบแต่ยังไม่มีผลบังคับใช้และต้องปรับปรุงรายละเอียดให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางปฏิบัติ อาทิ กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกการขนส่งสินค้าผ่านแดนและกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

3. การเชื่อมโยงประชาชน (People - to People Connectivity) จะให้การส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมและสังคมของประเทศอาเซียน อาทิ การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของประเทศอาเซียนเป็นภาษาที่สาม การถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนระบบการศึกษาระหว่างกัน รวมถึงการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายบุคคลโดยเสรี อาทิ การยกเว้นระบบวีซ่าระหว่างกัน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายอาเซียนภายปี พ.ศ. 2555 การเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยให้ประชาชนภูมิภาคเรียนรู้และเข้าใจประเทศร่วมกลุ่มอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นซึ่งเอื้อต่อการปรับใช้ทางธุรกิจเพื่อผลิตสินค้าตอบสนองความต้องการผู้บริโภคตลาดอาเซียน และสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจการทำการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็นแนวโน้มสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจโลกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภูมิภาคต่าง ๆ (Regional Trade Agreements : RTAs) มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา โดยจากข้อมูลองค์การการค้าโลก ณ เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 พบว่า มีการรวมกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ ที่ได้แจ้งกับองค์การการค้าโลกสูงถึง 511 กลุ่ม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำหรับกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของอาเซียนเพิ่งจะเด่นชัดเมื่อปี พ.ศ. 2519 เมื่ออาเซียนได้จัดให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งแรก และผู้นำประเทศสมาชิกได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความสมานฉันท์ของอาเซียน (Declaration of ASEAN Concord) ขึ้น อาทิ การจัดทำ ASEAN Preferential Trading Arrangement (PTA) ปี พ.ศ. 2520 การลงนามความตกลงความร่วมมือด้านการสำรองอาหารของอาเซียน (ASEAN Food Security Reserve) โครงการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียนภูมิภาค เช่น โครงการอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Industrial Projects) โครงการความเกื้อกูลด้านอุตสาหกรรม (ASEAN Industrial Complementation) เป็นต้น

อาเซียนได้พัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจก้าวสำคัญไปอีกระดับหนึ่งด้วยประกาศจัดตั้งเขตการค้าเสรี (AFTA) ปี พ.ศ. 2535 ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียนระยะต่อมาถึงปัจจุบัน โดยได้มีการจัดตั้งคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA Council) ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (Agreement of the Common Effective Preferential Tariff Scheme for the ASEAN) เพื่อรับผิดชอบการดำเนินงานเขตการค้าเสรีอาเซียนอาฟตานับเป็นความสำเร็จครั้งแรกของอาเซียน การส่งเสริมการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิกโดยการยกเลิกอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) ระหว่างกัน

อัตราภาษีสินค้าส่วนใหญ่ของประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน) ได้ลดมาอยู่ที่ร้อยละ 0 - 5 แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 โดยปี พ.ศ. 2550 ประเทศอาเซียนเดิมได้ปรับลดภาษีสินค้าจำนวนร้อยละ 80 ของสินค้าบัญชีลดภาษีเป็น 0% แล้ว โดยสินค้าบัญชีลดภาษีของไทยมีทั้งสิ้น 8,300 รายการ และรายการที่ลดภาษีเป็น 0% แล้วมี 6,643 รายการ ทั้งนี้ประเทศอาเซียนเดิมทั้ง 6 ประเทศ มีเป้าหมายยกเลิกภาษีสินค้าทุกรายการเป็น 0% ภายปี พ.ศ. 2553 สำหรับประเทศอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ (กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม หรือ CMLV) มีการกำหนดการลดภาษีศุลกากรแตกต่างกันออกไป โดยเวียดนามลดภาษีเหลือร้อยละ 0 - 5 ปี พ.ศ. 2549 ลาวและพม่าปี พ.ศ. 2551 และกัมพูชาภายปี พ.ศ. 2553 และทั้ง 4 ประเทศจะต้องยกเลิกภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าทุกรายการให้แล้วเสร็จภายปี พ.ศ. 2558 โดยมีความยืดหยุ่นสินค้าบางรายการได้จนถึงปี 2561 ที่ผ่านมา การจัดตั้งอาฟตาได้ก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้าภายในภูมิภาคอย่างมาก มูลค่าการค้าปี 2536 ที่มีมูลค่าเพียง 82,444 ล้านเหรียญสหรัฐได้เพิ่มเป็น 250,000 ล้านเหรียญสหรัฐปี พ.ศ. 2549

เมื่อการเปิดเสรีทางการค้าได้มีความคืบหน้าไปลำดับหนึ่งจึงเกิดแนวคิดของการเปิดเสรีด้านการค้าบริการ และการลงทุนขึ้นปี พ.ศ. 2538 และปี พ.ศ. 2541 ตามลำดับ เพื่อสร้างจุดแข็งและเสริมสร้างขีดความสามารถการเป็นผู้บริหารระดับภูมิภาค และจัดตั้งเขตการลงทุนที่มีศักยภาพ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2538 (ค.ศ. 1995) อาเซียนได้ขยายความร่วมมือไปสู่การเปิดเสรีการค้าการบริการ โดยการจัดทำความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service : AFAS) เพื่อเสริมสร้างความสามารถการเป็นผู้ให้บริการภูมิภาคและให้มีการเปิดตลาดการค้าบริการที่ลึกและกว้างภายใต้กรอบ WTO โดยการเจรจาเปิดตลาดของอาเซียนจะดำเนินการเป็นรอบ ๆ และจะต้องเจรจาไปจนบรรลุเป้าหมายการเปิดตลาดทุกสาขาบริการปี พ.ศ. 2558

ปี พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998) อาเซียนได้จัดทำกรอบความตกลงเขตลงทุนอาเซียน(ASEAN Investment Area : AIA) เพื่อเปิดเสรีลงทุนธุรกิจที่ไม่ใช่ภาคบริการ 5 ภาค คือ การผลิต ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และธุรกิจบริการเฉพาะที่เกี่ยวเนื่องกับ 5 ภาค โดยประเทศอาเซียนเดิม 6 ประเทศ มีเป้าหมายการเปิดเสรีการลงทุนและให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนภายปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) และสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน CMLV ภายปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอาเซียนจะได้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจระดับภูมิภาคโดยการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ซึ่งส่งผลให้เกิดโอกาสและประโยชน์ทางการพัฒนาระดับหนึ่ง แต่บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาค เช่น ความไม่มีเสถียรภาพของระดับการเงินโลก การเพิ่มของราคาพลังงานการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามพรมแดน เป็นต้น ได้ผลักดันให้อาเซียนตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือไปสู่ก้าวประวัติศาสตร์ คือ การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

1. ที่มาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) มีจุดเริ่มต้นจากการลงนามร่วมกันของผู้นำอาเซียนปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord llหรือ Bali Concord ll) เมื่อครั้งประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ณ ประเทศอินโดนีเซีย ต่อมาการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 11 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) ณ ประเทศมาเลเซีย ผู้นำอาเซียนได้มีความเห็นชอบร่วมกันให้เร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี จากปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยระบุคุณลักษณะและองค์ประกอบสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะจัดตั้งขึ้นภายปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ไว้สอดคล้องกับแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 ซึ่งระบุเป้าหมายและกรอบระยะเวลาการดำเนินมาตรการต่าง ๆ พร้อมทั้งความยืดหยุ่นที่จะตกลงกันล่วงหน้าการดำเนินงานตามแผนงานสำหรับประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ดังนั้นการประชุมรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) จึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อาวุโส (SEOM) จัดทำ แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อาเซียน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ (Strategic Schedule) เพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ต่อไป

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 ผู้นำอาเซียนยืนยันพันธกรณีที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายปี ค.ศ. 2015 จากเดิมที่ระบุไว้ปี ค.ศ. 2020 ตามวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 และแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 โดยลงนามแถลงการณ์เซบูเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายปี ค.ศ. 2015 โดยด้านเศรษฐกิจ ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายปี ค.ศ. 2015 และเปลี่ยนแปลงอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น

2. เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) คือ การไปสู่เป้าหมายสุดท้ายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจตามที่ระบุไว้ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประสานผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเชิงลึกและกว้างขวางมากขึ้นผ่านความร่วมมือที่มีอยู่ปัจจุบันและแผนการดำเนินงานใหม่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่ชัดเจน โดยประเทศสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามหลักการที่จะส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบเปิดมองบริบทภายนอก และส่งเสริมกลไกตลาด ซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์กรอบพหุภาคีและยึดมั่นระบบกฎเกณฑ์ เพื่อความสอดคล้องของการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านเศรษฐกิจ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายสำคัญ 4 ประการ คือ

2.1 การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Single Production Base) เน้นการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี

2.2 การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถการแข่งขันสูง (High Competitive Economic Region) เน้นการดำเนินงานนโยบายการแข่งขัน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนา ICT และพลังงาน

2.3 การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน (Equitable Economic Development) เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของ SMEs ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกใหม่ (CLMV) เพื่อช่วยลดช่องว่างของระดับการพัฒนา

2.4 การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ (Fully Integrated into Global Economy) เน้นการจัดทำเขตการค้าเสรี (Free trade Area - FTA) และการเป็นพันธมิตรทางเศรษฐกิจ (Closer Economic Partnership - CEP) กับประเทศคู่เจรจา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน สร้างอาเซียนให้มีพลวัตรและขีดความสามารถมากขึ้นด้วยกลไกและมาตรการใหม่ ๆ ที่จะส่งเสริมความแข็งแกร่งของการปฏิบัติตามแผนงานด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่เดิม การเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจสาขาสำคัญ การอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายนักธุรกิจ แรงงานฝีมือ และผู้มีความสามารถพิเศษ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งกลไกสถาบันของอาเซียน โดยก้าวแรกของการมุ่งไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2

ขณะเดียวกันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะให้ความสำคัญกับการลดช่องว่างการพัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกใหม่ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV) ผ่านความร่วมมือภายใต้โครงการแผนงานกรอบความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration : IAI) และแผนงานกรอบภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานแผนความร่วมมือด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาบุคลากรและการส่งเสริมขีดความสามารถ การยอมรับคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ การหารือที่ใกล้ชิดมากขึ้นเรื่องเศรษฐกิจมหภาคและนโยบายทางการเงิน มาตรการทางการค้าและการเงิน การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสาร การพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e - ASEAN) การรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการจัดซื้อภูมิภาค และการส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ความจำเป็นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมกลุ่มหรือการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนับเป็นความพยายามที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก กล่าวคือ เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแนวโน้มการทำข้อตกลงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภูมิภาคต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้อาเซียนต้องเร่งแสดงบทบาทการรวมกลุ่มด้วยความมั่นคงและแน่นแฟ้นมากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา รวมทั้งปรับปรุงการดำเนินงานระหว่างกันให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสการแข่งขันทางการค้าและการแข่งขันเพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงที่มีความรุนแรงมากขึ้นและมีแนวโน้มจะถ่ายโอนไปสู่ประเทศเศรษฐกิจใหม่มากขึ้น เช่น จีน อินเดีย บราซิล เป็นต้น

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของอาเซียนตลาดโลก เนื่องจากจะส่งเสริมให้เกิดการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายการผลิตระหว่างประเทศสมาชิกที่ลึกซึ้งกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ทั้งด้านการค้าสินค้าการค้าบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงาน รวมถึงความร่วมมือด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน เพื่อลดอุปสรรคทางด้านการค้าและการลงทุน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานการครองชีพและความกินดีอยู่ดีของประชาชนภายประเทศและการลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางการพัฒนาระหว่างกันให้น้อยลง

4. คุณลักษณะของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีรูปแบบการรวมกลุ่มที่เป็นการดำเนินงานลักษณะผสมผสานซึ่งมีลักษณะร่วมระหว่างสหภาพศุลกากร (Custom Union) ตลาดร่วม (Common Market) และสหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union) กล่าวคือ เป็น Custom Union เนื่องจากมีการขจัดภาษีภายในภูมิภาค แต่ยังไม่มีการปรับประสานอัตราภาษีที่เรียกเก็บจากประเทศภายนอกภูมิภาค (Uniform External Tariff Structure) เป็น Common Market คือ มีการขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษี และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่คือ นโยบายร่วมทางด้านการค้า (Common External Trade Policy) รวมทั้งเป็น Economic Union คือ มีเป้าหมายการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน และปัจจัยการผลิตที่เสรี แต่ยังขาดนโยบายการเงิน การคลัง และระบบเงินสกุลร่วมกัน ดังนั้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเป็นรูปแบบการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่มีลักษณะเฉพาะโดยได้พัฒนามาให้เหมาะสมกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ของอาเซียนด้วย

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภายภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน อนาคตอาเซียนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงบริบทภายนอกประกอบด้วย โดยเฉพาะทิศทางนโยบายด้านเศรษฐกิจกับประเทศภายนอกกลุ่มเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนประชาคมโลก และเพิ่มขีดความสามารถการเจรจาต่อรอง รวมถึงส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งและกว้างขวางมากขึ้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาไปลักษณะการเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ตลาดร่วม (Common Market) หรือสหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union) อนาคต

กล่าวโดยสรุปแล้ว รูปแบบการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาเซียนไม่สามารถอิงตามหลักการ/รูปแบบตามทฤษฎีที่มีอยู่ เนื่องจากเป็นการพัฒนาแนวทาง/รูปแบบวิธีดำเนินงานของอาเซียนตามความเหมาะสมกับการดำเนินงานภายของอาเซียนเอง และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนก็เป็นไปลักษณะที่ประเทศสมาชิกต่างเห็นพ้องร่วมกันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมาย/พันธสัญญาที่ตกลงกันไว้ ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ลึกซึ้งมากขึ้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5. ศักยภาพสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนับเป็นความพยายามการรวมกลุ่มขนาดใหญ่ที่สุดบรรดาประเทศกำลังพัฒนา (Largest Integration Effort Attempted in Developing World) การรวมกลุ่ม

ทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการค้าและการลงทุน อันเนื่องมาจากการลดอุปสรรคการเข้าสู่ตลาด ทั้งด้านมาตรการภาษีและมาตรการที่มิใช่ภาษี รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ดังนั้นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะเป็นการยกระดับการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของประเทศสมาชิกที่มีความหลากหลายและความได้เปรียบด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์การพัฒนาร่วมกันของอาเซียนดังต่อไปนี้

5.1 อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีอัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การเป็นประชาคมอาเซียนจะสามารถสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจระดับที่ใกล้เคียงกับสหภาพยุโรป คิดเป็น 5.3% ของ GDP ทั้งภูมิภาค นับตั้งแต่หลังวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) เป็นต้นมา ประเทศสมาชิกอาเซียนมีมูลค่าจีดีพีต่อประชากรที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ จาก 965 ดอลล่าร์สหรัฐ เมื่อปี 2009

5.2 อาเซียนเป็นภูมิภาคที่เปิดกว้างด้วยสภาพทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เชื่อมโยงมหาอำนาจทางเศรษฐกิจสำคัญ และนโยบายการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างสมาชิกและประเทศภูมิภาคภายนอก อาเซียนได้กลายเป็นภูมิภาคที่เปิดกว้างทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นฐานการลงทุนที่สามารถดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน จากความได้เปรียบด้านทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานราคาถูก

ปี 2009 สัดส่วนการค้าของประเทศอาเซียนนอกเหนือจากการค้าภายในภูมิภาคกับประเทศสมาชิกด้วยกันแล้ว อาเซียนมีประเทศคู่ค้าสำคัญสามอันดับแรก ได้แก่ ประเทศจีน สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น แต่ละประเทศมีสัดส่วนมูลค่าประมาณ 10 - 11% ของการค้าทั้งหมด

ปี 2010 อาเซียนมีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรวม 74,081 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 95.6 ประกอบด้วย การลงทุนระหว่างกันอาเซียนร้อยละ 20 และการลงทุนจากภายนอก ได้แก่ สหภาพยุโรป (ร้อยละ 26.6) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 15.3) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 15.3) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 6.8) จีน (ร้อยละ 4.8) อินเดีย (ร้อยละ 4.6) ออสเตรเลีย (ร้อยละ 3.2) และแคนาดา (ร้อยละ 3.0)

นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศภูมิภาคอื่น ๆ ยังเป็นการเชื่อมโยงอาเซียนเข้ากับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่สำคัญอื่น ๆ ของโลก ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่อาเซียนมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันอาเซียนยังได้มีความตกลงทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

การขยายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเอเชียตะวันออก กรอบอาเซียน + 3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) จะทำให้มีประชากรรวมกันกว่า 2,100 ล้านคน (ร้อยละ 31 ของประชากรโลก) และมี GDP รวมกันกว่า 13,900 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ร้อยละ 22 ของ GDP โลก) หรือ กรอบอาเซียน + 6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่มีสมาชิกเพิ่มจากกรอบ + 3 อีก 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย จะมีจำนวนประชากรเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรโลก (กว่า 3,300 ล้านคน) และมี GDP รวมกันมากกว่า 1ใน 4 ของ GDP ของโลก

ท้ายที่สุดแล้ว ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ ภายใต้กรอบอาเซียน อาเซียน + 3 และอาเซียน + 6 จะทำให้อาเซียนกลายเป็น 1 ใน 3 เขตเศรษฐกิจสำคัญของโลก

5.3 อาเซียนเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตสำคัญของโลกภูมิภาคอาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และหลากหลายรวมทั้งเป็นแหล่งที่ตั้งการผลิตสินค้าและบริการที่สำคัญของโลก สินค้าส่งออกสำคัญของอาเซียน ได้แก่ วงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเลียม ชิ้นส่วนและส่วนประกอบคอมพิวเตอร์และเครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ดังนั้น ผลจากการเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้อาเซียนมีบทบาทสำคัญของการเป็นห่วงโซ่การผลิตและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลกมากยิ่งขึ้น

5.4 อาเซียนเป็นที่หมายด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพภูมิภาคอาเซียนมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยว ทั้งเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม รวมทั้งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ๆ และความได้เปรียบด้านราคา ทำให้อาเซียนเป็นเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวของคนประเทศอื่น ๆ ปี 2010 มีจำนวนนักท่องเที่ยวอาเซียนรวม 72.2 ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 10.1 ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวจากประเทศอาเซียน ร้อยละ 47.4 และนักท่องเที่ยวจากภายนอก ได้แก่ ประเทศ + 3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) ร้อยละ 16.4 สหภาพยุโรป ร้อยละ 9.5 และสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 3.7 ดังนั้น การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี 2015 ซึ่งจะทำให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานการค้า การลงทุนจะช่วยผลักดันให้การท่องเที่ยวของอาเซียนขยายตัวมากขึ้นด้วย

5.5 สาระสำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC Blueprint) เพื่อให้เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 4 ประการบรรลุผลสำเร็จ อาเซียนได้จัดทำแผนงานเชิงบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อให้เป็นแนวทางการดำเนินงานภาพรวมที่จะนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายปี 2015 ได้อย่างชัดเจนร่วมกัน การนี้ผู้นำอาเซียนจึงได้ลงนามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) โดยประกอบด้วย แผนการดำเนินงาน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินงาน (Strategic Schedule) ซึ่งเป็นเอกสารผนวก ช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่สิงคโปร์ เมื่อปี พ.ศ. 2550

การจัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะเป็นการกำหนดทิศทางดำเนินงานด้านเศรษฐกิจให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดจนบรรลุเป้าหมายประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี ค.ศ. 2015 และเป็นการสร้างพันธสัญญาระหว่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประเทศสมาชิกที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายดังกล่าวโดยพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 องค์ประกอบที่สำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน	การสร้างขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน	การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค	การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
แผนงานที่จะส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีและการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น	แผนงานที่จะส่งเสริมการสร้างความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายการแข่งขัน สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การเงิน การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ	แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ เช่น สนับสนุนการพัฒนา SMEs	แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลกโดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีและการสร้างเครือข่ายด้านการผลิต

สำหรับองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ การปรับปรุงกลไกด้านสถาบันโดยการจัดตั้งกลไกการหารือระดับสูง ประกอบด้วย ผู้แทนระดับรัฐมนตรีทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนอาเซียน ตลอดจนการพัฒนาระบบกลไกการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน (Peer Review) และจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิผล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 สาระสำคัญของพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
1) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	
(1) การเคลื่อนย้ายสินค้าที่เสรี	1.1 การขจัดภาษี ภาษีสำหรับสินค้าภายอาเซียนจะถูกขจัดสอดคล้องกับกรอบเวลาและพันธกรณีที่ระบุไว้ภายใต้ CEPT - AFTA และความตกลง/พิธีสารอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ขจัดภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าทุกรายการ ยกเว้นสินค้าอ่อนไหวและอ่อนไหวสูง ภายในปี 2010 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ และภายปี 2015 1.2 การขจัดมาตรการที่มิใช่ภาษี เช่น ยกเลิกมาตรการมิใช่ภาษีที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า (NTBs) ทั้งหมดภายปี 2010 สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 5 ประเทศ ปี 2012 สำหรับฟิลิปปินส์ และปี 2015 โดยมีความยืดหยุ่นได้ถึงปี 2018 สำหรับประเทศ CLMV 1.3 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin) ดำเนินการใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ตอบสนองต่อพลวัตรและการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการผลิตของโลกเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน สนับสนุนเครือข่ายการผลิตระดับภูมิภาค ส่งเสริมการพัฒนารัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลดช่องว่างการพัฒนา และสนับสนุนการเพิ่มการใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้กรอบ CEPT - AFTA 1.4 การอำนวยความสะดวกทางการค้า กฎระเบียบ ขั้นตอนวิธีการและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทางการค้าและศุลกากรที่ไม่ยุ่งยาก เป็นแนวเดียวกัน มีมาตรฐาน จะลดต้นทุนทางธุรกรรมอาเซียนซึ่งจะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถการส่งออก และอำนวยความสะดวกการรวมตัวของอาเซียนให้เป็นตลาดเดียวสำหรับการค้าสินค้า การค้าบริการและการลงทุน และการเป็นฐานการผลิตเดียว

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
	1.5 การรวมกลุ่มทางศุลกากร วิสัยทัศน์ด้านศุลกากรของอาเซียนปี 2020 ได้ถูกเร่งรัดเป็นปี 2015 โดยเฉพาะแผนยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาศุลกากรระหว่างปี 2005 - 2010 มีจุดมุ่งหมาย (a) รวมกลุ่มโครงสร้างด้านศุลกากร (b) ปรับการจำแนกพิกัดศุลกากร การประเมินศุลกากร การกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้าให้ทันสมัย และจัดทำระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน (c) ปรับระบบการตรวจปล่อยสินค้าให้มีความคล่องตัวมากขึ้น (d) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (e) เสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (f) ลดช่องว่างการพัฒนาด้านศุลกากร และ (g) นำเทคนิคการบริหารจัดการความเสี่ยงและระบบการควบคุมตรวจสอบเพื่อการอำนวยความสะดวกทางการค้ามาใช้ 1.6 มาตรฐานและอุปสรรคทางเทคนิค มาตรฐาน กฎระเบียบด้านเทคนิคและการประเมินความสอดคล้องจะต้องมีการปรับประสานให้เป็นแนวเดียวกัน โดยจัดทำแนวปฏิบัติด้านมาตรฐานและความสอดคล้องของอาเซียนให้โปร่งใสมากขึ้น ปรับปรุงคุณภาพของการประเมินความสอดคล้อง และให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน
(2) การเคลื่อนย้ายบริการที่เสรี	เป็นการลดข้อจำกัดต่อผู้ให้บริการของอาเซียนการให้บริการและเข้ามาจัดตั้งกิจการภายประเทศสมาชิกอื่นตามเงื่อนไขกฎเกณฑ์ภายประเทศ เช่น การจัดทำคุณสมบัติวิชาชีพเพื่ออำนวยความสะดวก การเคลื่อนย้ายบุคลากรภูมิภาค การเปิดเสรีภาคการเงิน เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
(3) การเคลื่อนย้ายการลงทุนที่เสรี	โดยจัดทำความตกลงเขตการลงทุนอาเซียนเต็มรูปแบบ (ACIA) ซึ่งอิงตามความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) และความตกลงคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน (IGA) ที่มีอยู่เดิมให้ครอบคลุมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เช่น การคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือ การส่งเสริมและการสร้างความรับรู้ด้านการลงทุนและการเปิดเสรีการลงทุน
(4) การเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น	โดยส่งเสริมการพัฒนาและการรวมกลุ่มตลาดทุนของอาเซียน เช่น การปรับประสานมาตรฐานด้านตลาดทุนอาเซียนด้านที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์การเสนอขาย ตราสารหนี้ ข้อกำหนด การเปิดเผยข้อมูล และกฎเกณฑ์การจัดจำหน่ายระหว่างกันให้มากขึ้น การอนุญาตการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น เช่น ยกเลิกหรือผ่อนคลายข้อกำหนดการเคลื่อนย้ายทุน
(5) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือที่เสรี	โดยบริหารจัดการการเคลื่อนย้ายหรืออำนวยความสะดวกการเดินทางสำหรับบุคคลธรรมดาที่เกี่ยวกับการค้าสินค้า บริการและการลงทุน ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของประเทศผู้รับ เช่น อำนวยความสะดวกการตรวจลงตราและใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพและแรงงานฝีมืออาเซียนที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้ามพรมแดน เป็นต้น ตลอดจนประสานและสร้างมาตรฐานอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคลากรภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวกการเปิดเสรีเครือข่ายมหาวิทยาลัยของอาเซียน (AUN) เพื่อเพิ่มการเคลื่อนย้ายทั้งนักเรียนและเจ้าหน้าที่ภูมิภาค
(6) การรวมกลุ่มสาขาที่สำคัญของอาเซียน	ระยะแรกอาเซียนจะมุ่งใช้ทรัพยากรการพัฒนาการรวมกลุ่มที่จำกัดบางสาขาที่สำคัญจำนวน 12 สาขา เพื่อเป็นแรงกระตุ้นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภาพรวมของอาเซียนโดยประเทศสมาชิกหลายประเทศได้รับหน้าที่การเป็นผู้ประสานงานแต่ละสาขา โดยสาขาสำคัญแต่ละสาขาจะมีแผนงานซึ่งรวมมาตรการเฉพาะสาขาและมาตรการภาพรวมที่คาบเกี่ยวการดำเนินงานทุกสาขา เช่น มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้า

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
(7) ความร่วมมือด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้	เพื่อเป็นการเพิ่มการค้าภายและภายนอกอาเซียนและพัฒนาความสามารถการแข่งขันของสินค้าอาหาร เกษตร และป่าไม้ระยะยาว เช่น พัฒนาและใช้ระบบบริหารจัดการคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง เป็นต้น ส่งเสริมความร่วมมือ แนวทางร่วมและการถ่ายโอนเทคโนโลยี ระหว่างอาเซียนกับองค์กรระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาคและภาคเอกชน เช่น ความร่วมมือด้านการวิจัยและการถ่ายโอนเทคโนโลยี และส่งเสริมสหกรณ์การเกษตรของอาเซียน เช่น จัดตั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคธุรกิจกับสหกรณ์การเกษตร
2) การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถการแข่งขันสูง	
(1) นโยบายการแข่งขัน	เพื่อส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการแข่งขันอย่างยุติธรรมภายภูมิภาค เช่น ผลักดันให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศมีนโยบายด้านการแข่งขันทางการค้าภายปี ค.ศ. 2015 จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องด้านนโยบายการแข่งขัน เพื่อเป็นเวทีสำหรับหารือและประสานงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการแข่งขัน เป็นต้น
(2) การคุ้มครองผู้บริโภค	เช่น เสริมสร้างความเข็มแข็งด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอาเซียนโดยการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอาเซียน (ASEAN Coordinating Committee on Consumer Protection - ACCCP) และจัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่ออำนวยความสะดวกการแลกเปลี่ยน
(3) สิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา	เช่น การดำเนินการตามแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน 2004 - 2010 (ASEAN IPR Action Plan 2004 - 2010) และผลงานความร่วมมืออาเซียนด้านสิทธิ์ (ASEAN Cooperation on Copyrights) จัดตั้งระบบจัดเก็บข้อมูลของอาเซียนเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ใช้และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศสมาชิกอาเซียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามภัทรราชินี

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
(4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	4.1 ความร่วมมือด้านการขนส่งเพื่อพัฒนาการใช้ศักยภาพของเขตการค้าเสรีอาเซียนอย่างเต็มที่ ทั้งการเป็นฐานการผลิตเดียว การท่องเที่ยวและการลงทุน การลดช่องว่างการพัฒนา และการเชื่อมโยงอาเซียนกับประเทศเพื่อนบ้าน 4.2 การขนส่งและการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยดำเนินมาตรการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการขนส่งของอาเซียน (ATAP) 2005 - 2010 ซึ่งครอบคลุมการขนส่งทางน้ำ ทางบก และทางอากาศ และการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง เช่น ดำเนินการตามกรอบความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกสินค้าผ่านแดนของอาเซียนภายในปี 2009 4.3 การขนส่งทางบก ให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างสิงคโปร์-คุนหมิง (SKRL) และโครงการเครือข่ายทางหลวงอาเซียน (AHN) ให้เสร็จสมบูรณ์ 4.4 การขนส่งทางน้ำและทางอากาศ โดยนำหลักการและกรอบการทำงานเพื่อให้มีตลาดขนส่งสินค้าทางเรือเพียงตลาดเดียว มาใช้และพัฒนาการเป็นตลาดเดียวด้านการบินของอาเซียน 4.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล (Information Infrastructure) ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกัน (Interconnectivity) และการทำงานร่วมกันทางเทคนิค (Technical Interoperability) ระหว่างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการยกระดับเครือข่ายแห่งชาติที่มีอยู่และพัฒนาเครือข่ายดังกล่าวให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของภูมิภาค เช่น พัฒนาการเชื่อมโยงความเร็วสูง (High - speed Connection) ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล (National Information Infrastructures : NII)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
	4.6 ความร่วมมือด้านพลังงาน เช่น เร่งการพัฒนาโครงการเครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน และโครงการเชื่อมโยงท่อส่งก๊าซ
(5) ภาษีอากร	ดำเนินการให้มีการสร้างเครือข่ายของความตกลงว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการจัดเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศสมาชิกภายในปี 2010 เท่าที่จะสามารถดำเนินการได้
(6) พาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์ (E-commerce)	โดยการปฏิบัติตามกรอบความตกลง e-ASEAN และบนพื้นฐานของกรอบความตกลงร่วมอื่น ๆ เช่น ดำเนินนโยบายการแข่งขันด้านโทรคมนาคมโดยใช้แนวทางการปฏิบัติที่ดีและสนับสนุนการออกกฎหมายภายประเทศด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์
3) การเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	
(1) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	โดยดำเนินการตามพิมพ์เขียวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (APBSD) 2004 - 2014 เพื่อสร้างความสามารถการแข่งขัน การปรับตัวและการมีส่วนร่วมการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค
(2) ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน	โดยกำหนดแนวทางและเน้นความพยายามร่วมกันการลดระดับช่องว่างของการพัฒนาทั้งภายอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ ครอบคลุมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการเสริมสร้างขีดความสามารถการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจภูมิภาค พลังงาน บรรยากาศการลงทุน การท่องเที่ยว การลดระดับความยากจนและการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	แนวทางการดำเนินงาน
4) การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจได้อย่างสมบูรณ์	
(1) แนวทางการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันต่อปฏิสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับภายนอก	ทบทวนพันธกรณีของ FTA/CEP เทียบกับพันธกรณีของการรวมกลุ่มภายอาเซียน และดำเนินการให้มีระบบที่จะสนับสนุนการประสานงานมากขึ้น การเจรจาการค้ากับประเทศคู่เจรจาภายนอกอาเซียน และเวทีการเจรจาการค้าระดับภูมิภาคและระดับพหุภาคีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุกรอบท่าทีการเจรจาร่วมกัน
(2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเครือข่ายอุปทานของโลก	รับหลักปฏิบัติสากลที่ดีและมาตรฐานการผลิตและจำหน่ายมาใช้ภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อยกระดับขีดความสามารถและผลิตภาพด้านอุตสาหกรรมและส่งเสริม การเข้ามามีส่วนร่วมการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและระดับโลกให้กับประเทศสมาชิกที่มีระดับการพัฒนาต่ำกว่าของอาเซียน

การปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกได้กำหนดให้มีความยืดหยุ่นแต่ละเรื่องไว้ล่วงหน้าได้ (Pre-agreed Flexibilities) แต่หากประเทศสมาชิกตกลงกันได้แล้ว จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันอย่างเคร่งครัด

โดยเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานและกำหนดเวลาที่ตั้งใจไว้ อาเซียนได้จัดทำเครื่องมือติดตามวัดผลการดำเนินงานตาม AEC Blueprint เรียกว่า AEC Scorecard ซึ่งเป็นเครื่องมือการติดตามความคืบหน้าและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศรวมทั้งภาพรวมการดำเนินงานระดับภูมิภาคด้วย โดยจะเสนอ AEC Scorecard ให้ผู้นำอาเซียนทราบการประชุมสุดยอดอาเซียนทุกปีด้วย

แนวโน้มการพัฒนาภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. การจัดระบบและการเพิ่มขึ้นทางการค้า การลงทุน และการบริการระหว่างประเทศ

เป้าหมายการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันเป็นผลมาจากการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือที่เสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการจัดระบบและขยายตัวทางเศรษฐกิจภายภูมิภาคอาเซียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการกำหนดระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การขจัดภาษี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี การบังคับใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin - ROO) การรวมกลุ่มทางศุลกากรรวมถึงการอำนวยความสะดวกทางการค้าและศุลกากรจะก่อให้เกิดการจัดระบบด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีมาตรฐานและเป็นสากล เมื่อผนวกกับการขยายขนาดของตลาดที่กว้างขวางด้วยประชากรจำนวนมากถึง 560 ล้านคน การเป็นฐานการผลิตร่วมกัน ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ภายภูมิภาค จะทำให้เกิดประเทศสมาชิกได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

ด้านการค้า ประเทศอาเซียนจะได้รับประโยชน์จากการลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการเนื่องจากนำเข้าวัตถุดิบราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน การขยายตัวของตลาดแรงงาน การจ้างแรงงานฝีมือที่มีทักษะความสามารถตรงตามความต้องการของภาคการผลิตนั้น ๆ ตลอดจนการประหยัดค่าใช้จ่าย และ/หรือการลดระยะเวลาการทำธุรกรรม พิธีการศุลกากร และระเบียบกฎเกณฑ์ทางการค้า ดังนั้นการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันอาจต้องพึ่งพาแรงงาน วัตถุดิบการผลิตแต่ละขั้นตอนจากประเทศหลายประเทศขึ้นอยู่กับความคุ้มค่าภายใต้ห่วงโซ่การผลิตนั้น เช่น การผลิตเสื้อผ้าที่พึ่งพาการออกแบบจากประเทศไทย วัตถุดิบจากประเทศอินโดนีเซีย การตัดเย็บจากแรงงานประเทศกัมพูชา กระดุมจากประเทศเวียดนาม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเทศที่ผลิตสินค้าประเภทเดียวกันแต่มีต้นทุนสูงกว่าก็จะต้องปรับตัวเพื่อรักษาความสามารถการแข่งขันภาคการผลิตนั้น ๆ ด้วย

นอกจากนี้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังจะเป็นการสร้างแรงดึงดูดประเทศคู่ค้านอกภูมิภาคอาเซียน เช่น จีน ญี่ปุ่น อินเดีย และเกาหลีใต้ ให้เข้ามาลงทุนหรือทำธุรกิจ เนื่องจากนักลงทุนจากต่างประเทศจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การยกเว้นภาษีเมื่อใช้วัตถุดิบภูมิภาค 40% เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดการย้ายฐานการผลิตมายังอาเซียนซึ่งเป็นทั้งแหล่งวัตถุดิบ และตลาดสินค้าขนาดใหญ่ เช่นการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทั้งโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร บริการรถ ร้านขายสินค้าที่ระลึก หรือบริษัทบริการนำเที่ยวจากประเทศจีน เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย มีการคาดการณ์ว่า ปี 2558 มูลค่าการค้าภายอาเซียนจะทำให้เกิดดุลการค้ามากขึ้น คือ จากดุลการค้าปี 2551 ที่เกินดุล 6,996.2 ล้านเหรียญสหรัฐ เป็นเกินดุล 8,396.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ปี 2558 และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 1,400.8 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 46,786.7 ล้านบาท นอกจากนี้ จะทำให้ GDP ของไทยปี 2558 เพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 2 รองจากสิงคโปร์ คือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.75 (สิงคโปร์) คิดเป็นมูลค่า 203,951.1 ล้านบาท เฉลี่ย 29,135.9 ล้านบาทต่อปี หรือร้อยละ 0.25 ต่อปี (จากปี 2551)

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขยายตัวของเมือง

การปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแต่ละประเทศตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียน ทั้งโครงข่ายทางหลวงอาเซียน โครงการสร้างทางรถไฟ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สิงคโปร์-คุนหมิง เครือข่ายการขนส่งทางน้ำ ทะเล และระบบการขนส่งต่อเนื่อง เพื่อรองรับการค้า การลงทุน และการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตและการลงทุนจากทั้งภายและภายนอกภูมิภาคของประเทศสมาชิกอาเซียน จะเป็นการเพิ่มพูนการรวมตัวและความร่วมมือของอาเซียน เพิ่มความสามารถการแข่งขันระดับโลกของอาเซียน จากเครือข่ายการผลิตภูมิภาคที่เข้มแข็ง เชื่อมต่อศูนย์กลางเศรษฐกิจและลดช่องว่างการพัฒนา ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นและสามารถจัดการกับผลกระทบทางลบที่เกิดจากความเชื่อมโยง

สำหรับประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยกระทรวงคมนาคมได้จัดทำยุทธศาสตร์ของความเชื่อมโยงภายใต้แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียน (ASEAN Connectivity Master Plan) รวม 5 ยุทธศาสตร์ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานรองรับ AEC

1. ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงอาเซียน โดยปรับปรุงถนนต่าง ๆ ของทางหลวงอาเซียนให้มีไหล่ทางขนาด 1.50 เมตร สามารถรองรับปริมาณจราจรวันละ 2,000 คัน ภายปี 2554 รวมทั้งการปรับปรุงถนนที่มีขนาดไหล่ทาง 1.50 - 2 เมตร รองรับปริมาณจราจร 1,000 - 4,000 คันต่อวันให้เป็นทางหลวงที่มีขนาดไหล่ทาง 2.50 เมตร รองรับปริมาณจราจรวันละ 8,000 คันภายปี 2563 โดยให้ความสำคัญกับเส้นทางขนส่งสินค้าผ่านแดนเป็นอันดับแรก นอกจากนั้น อาเซียนต้องศึกษาความเป็นไปได้การเชื่อมโยงประเทศที่เป็นเกาะกับประเทศบนแผ่นดินใหญ่ของอาเซียน โดยต้องแล้วเสร็จภายปี 2558 โดยดำเนินการควบคู่กับการพิจารณาขยายทางหลวงอาเซียน เพื่อเชื่อมไปยังจีนและอินเดียโดยเฉพาะช่วงฮานอย-ลาว-พม่า-อินเดียเพื่อให้แล้วเสร็จพร้อมกันปี 2558

2. การดำเนินโครงการสร้างทางรถไฟสิงคโปร์ - คุนหมิงโดยปัจจุบันไทยได้ต่อเชื่อมทางรถไฟกับมาเลเซียและลาวแล้ว คือ สุไหงโกลก - ปาดังเบซาร์ และหนองคาย - ท่านาแล้ง แต่ต้องเร่งก่อสร้างช่วงที่ขาดตอน คือ อรัญประเทศ - คลองลึก ระยะทาง 6 กม.เพื่อเชื่อมต่อไปยังกัมพูชา กำหนดแล้วเสร็จปี 2557 และด่านเจดีย์สามองค์ - น้ำตก ระยะทาง 153 กม. เพื่อเชื่อมไปยังพม่า กำหนดแล้วเสร็จปี 2563 ปัจจุบันออกแบบแล้ว แต่ติดปัญหาส่วนของพม่า

3. การสร้างเครือข่ายการขนส่งทางน้ำบนภาคพื้นทวีป ที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกันโดยเริ่มภายปี 2555

4. การสร้างระบบขนส่งทางทะเลที่เชื่อมโยงมีประสิทธิภาพและแข่งขันได้โดยพัฒนาศักยภาพของท่าเรืออาเซียน 47 แห่ง ภายปี 2558 โดยไทยมีแผนพัฒนา 3 แห่ง คือ ท่าเรือกรุงเทพ ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือสงขลา โดยท่าเรือแหลมฉบังต้องรับตู้สินค้าเพิ่มขึ้นเป็นปีละ 18.8 ล้านทีอียูรองรับรถยนต์ได้ปีละ 1.95 ล้านคันและรองรับสินค้าทั่วไปปีละ 2.56 ล้านตัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5. การสร้างระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่คล่องตัว เพื่อให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางขนส่งสะพานเศรษฐกิจเส้นทางการขนส่งของโลก และการก่อสร้างแนวเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมตะวันออกและตะวันตกให้แล้วเสร็จ นอกจากนั้น จะต้องเร่งส่งเสริมแนวเส้นทางศึกษาแนวเส้นทางเศรษฐกิจแม่น้ำโขง - อินเดีย ฐานะเป็นสะพานเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย การสร้างทางหลวงเชื่อมจังหวัดกาญจนบุรีและทวาย และการศึกษาความเป็นไปได้การสร้างทางรถไฟจากกาญจนบุรี - ทวาย

จากโครงการดังกล่าว จะทำให้ที่สุดอาเซียนมีความเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกันและเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่น ๆ ของโลก รวมทั้งจะส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นการไหลเวียนของสินค้า การเดินทางของประชาชน และการขยายตัวของเมือง เป็นต้น

3. การบริหารงานพื้นที่ชายแดน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้การบริหารงานบริเวณพื้นที่ชายแดนมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ชายแดนที่เป็นด่านการค้าอยู่แล้วปัจจุบันที่มีโอกาสขยายตัวจากการค้าขายและการเดินทางระหว่างประเทศของประชาชนมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเมืองชายแดนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ขณะเดียวกันการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเปิดด่านการค้าจังหวัดที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าตามแนวชายแดนไทย โดยเฉพาะการผลักดันและยกระดับจุดผ่อนปรนต่าง ๆ อาทิ จุดผ่อนปรนบ้านฮวก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวรกับประเทศลาว จุดผ่อนปรนกิ่วผาวอก อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และจุดผ่อนปรนบ้านห้วยต้นนุ่น อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวรกับประเทศเมียนม่าร์ รวมถึงการเร่งการเปิดจุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่กับกัมพูชาที่สตึงบท และการติดตามบูรณาการขยายพื้นที่ด่านสะเดา - บูกิตกายูฮิตัม และด่านบ้านประกอบ - ดุเรียนบุหรง รัฐเกดะห์ กับประเทศมาเลเซีย รวมทั้งการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เช่น ด่านอำเภอบ้านตากใบ อำเภอสุไหงโก - ลก และอำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาสเพื่อเชื่อมโยงกับรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อเชื่อมกับเขตเศรษฐกิจเมียวดี ประเทศเมียนม่าร์ เป็นต้น การเปิดด่านการค้า และจุดผ่อนปรนที่มีมากขึ้นจึงทำให้หน่วยงานด้านความมั่นคงต้องมีการเตรียมมาตรการผลกระทบทางอ้อมที่เกิดขึ้นด้วย

4. การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างใกล้ชิด

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะนำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนที่แน่นแฟ้นมากขึ้น โดยเป็นผลจากการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการผ่านแดน/การค้าการลงทุน การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานระหว่างกัน โดยเฉพาะแผนแม่บท ASEAN Connectivity

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

การขยายความร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางด้านแรงงาน เทคโนโลยี วัฒนธรรมและองค์ความรู้ ตลอดจนความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีมากขึ้นของประชาชนอาเซียน จะทำให้อาเซียนกลายเป็นพหุสังคมขนาดใหญ่ที่มีการไหลเวียน การเดินทาง และการติดต่อประสานงานอย่างกว้างขวางจากผู้คนอาเซียนและต่างภูมิภาค

5. การเคลื่อนย้ายคน (People Mobilization)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายคนกลุ่มต่าง ๆ ภายภูมิภาคมากขึ้น ได้แก่ กลุ่มแรงงานวิชาชีพ อาทิ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรมที่มีคุณสมบัติวิชาชีพและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เช่น สถาปนิกและวิศวกรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect) และวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer : ACPE) โดยสถาปนิกและวิศวกรที่ต้องการจดทะเบียนดังกล่าวต้องผ่านการประเมินจากคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) แต่ละประเทศ ส่วนของประเทศไทยวิชาชีพสถาปนิกจะดำเนินการโดยสภาสถาปนิกขณะที่ส่วนของอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของสภาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Council) ส่วนวิชาชีพวิศวกรจะดำเนินการโดยสภาวิศวกร และส่วนอาเซียนจะอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer Coordinating Committee) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก Monitoring Committee ของประเทศสมาชิก เป็นต้น การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะทำให้แรงงานของประเทศสมาชิกหนึ่งสามารถจะเข้าไปทำงานประเทศใดก็ได้กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ นอกจากยังจะมีการเคลื่อนย้าย/เดินทางของคนกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มนักธุรกิจ นักลงทุนหรือผู้ประกอบการต่างชาติที่เข้ามาติดต่อค้าขายภายประเทศ กลุ่มนักท่องเที่ยว รวมไปถึงกลุ่มผู้ติดตามกับที่เดินทางมาพร้อมกลุ่มดังกล่าว เช่น สมาชิกครอบครัว เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีอันเนื่องจากการเปิดตลาดงาน/ตลาดการค้าที่กว้างขวางมากขึ้นมีแนวโน้มจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานวิชาชีพของไทยไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และบรูไน หรือทางกับกันหากแรงงานวิชาชีพของไทยมีขีดความสามารถด้านดังกล่าวไม่เพียงพอ เช่น ทักษะด้านภาษา การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ก็อาจทำให้ผู้ประกอบการเลือกจ้างแรงงานวิชาชีพจากประเทศอื่นได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผลพวงสำคัญประการหนึ่งจากการเคลื่อนย้ายคน ได้แก่ การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเพื่อลดต้นทุนด้านแรงงานของสถานประกอบการด้วยอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าการจ้างแรงงานไทย หรือชดเชยแรงงานประเทศที่อาจไม่เพียงพอ การย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว ผิดกฎหมายสามารถส่งผลกระทบทางสังคม อาทิ อาชญากรรม การบริการทางการแพทย์ และการศึกษาที่รัฐบาลไทยจะต้องรองรับ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

6. การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร

สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านกฎเกณฑ์การค้าและการลงทุนยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำธุรกิจด้วย นั่นคือ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิคส์ (E-commerce) จะมีรูปแบบที่หลากหลายและทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล (Information Infrastructure) ซึ่งเป็นการยกระดับเครือข่ายแห่งชาติที่มีอยู่และพัฒนาเครือข่ายดังกล่าวให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของภูมิภาค เช่น พัฒนาการเชื่อมโยงความเร็วสูง (High-speed Connection) ระหว่างโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล (National Information Infrastructure : NII) ของทุกประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนั้นทั้งภาครัฐและเอกชนจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการต่าง ๆ เพื่อรองรับหรือการปรับกลยุทธ์การขายโดยรุกตลาดสินค้าออนไลน์มากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมและการเตรียมความพร้อม

สนุก ออนไลน์ (ออนไลน์. 2557) ได้ให้ความหมายของคำว่า พร้อม ไว้ว่าเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า ความพร้อมเป็นคำนาม ซึ่งจะมีความหมายว่า ความครบครันหรือมีทุกอย่างครบแล้ว ความพร้อมเป็นคำแสดงกิริยาร่วมหรือเวลาเดียวกันหรือทำนองนั้น เช่น ไปพร้อมกัน ถึงพร้อมกัน โดยปริยายหมายความว่า ครบครัน หมายถึง พร้อมเพรียง ไม่ขาดเหลือบริบูรณ์ เช่น งานพร้อม ดีพร้อม เตรียมพร้อมเสร็จ เช่น พร้อมแล้ว

กฤษดา ทองสังวรณ์ (2540 :17) ได้สรุปว่า ความพร้อม หมายถึง คุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับการเตรียมตัวสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างพร้อมมูลทั้งความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ ความสนใจหรือแรงจูงใจ ประสบการณ์และการได้รับการฝึกอบรม

พัลลภ วิชากรกูล (2541 : 10) ความพร้อม หมายถึง การพัฒนาที่สมบูรณ์ขึ้น สภาพที่เตรียมพร้อมเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมตัวทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

บรรจบ จันทร์เจริญ (2542 : 17) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะหรือลักษณะของบุคคลที่กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยมีสภาพการเตรียมการความถนัด ความพอใจหรือความกระตือรือร้น เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะประสบการณ์และอารมณ์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2545 : 15) กล่าวว่า ความพร้อมของภาวะเป็นบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวเองก่อนกระทำการ หรือทำงานที่จะทำหรือได้รับมอบหมาย เป็นการทำความเข้าใจงานที่จะทำ ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับงาน และหน่วยงานที่จะเข้าร่วมปฏิบัติทุก ๆ ด้าน รวมทั้งกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้ามีการศึกษาเตรียมการรัดกุมมาก มีความเข้าใจกับระบบ และงานมาก ก็จะมีความพร้อมมาก

จากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น สรุปได้ว่า ความพร้อม หมายถึง รากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสภาพแห่งการเจริญงอกงามและการพัฒนาการอย่างสูงสุด ซึ่งขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ ความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ สังคมและระดับการเรียนรู้ ตลอดจนการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ ความกระตือรือร้น อารมณ์และประสบการณ์

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ของจังหวัดสระแก้ว

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ของจังหวัดสระแก้ว มีประเด็นหลัก ๆ ที่จะต้องเตรียมดำเนินการรวม 3 ประการ ดังนี้

1. การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานและทักษะด้านภาษา เพื่อเตรียมความพร้อมของแรงงานไทยเข้าสู่ตลาดแรงงานภูมิภาคอาเซียน

2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐและของเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับสากล

3. การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ เพื่อป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพ

การกำหนดนโยบายระดับจังหวัด จังหวัดสระแก้ว ได้กำหนดนโยบายระดับจังหวัดซึ่งเป็นวาระงานเร่งด่วนของจังหวัดสระแก้ว ไว้รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเกษตร ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และด้านการค้าชายแดน โดยเฉพาะด้านการศึกษานั้น มุ่งเน้นไปที่การยกระดับการศึกษาของประชาชนและระบบการศึกษาของจังหวัด เพื่อพัฒนาคุณภาพของประชาชนตามแนวทาง การศึกษาสร้างสรรค์โดยมีจุดเน้นด้านการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชนสู่ประชาคมอาเซียน ภายใต้แนวคิด 4 ภาษา 2 เงื่อนไข ได้แก่

1. เด็กและเยาวชนมีความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ จีน เขมร

2. เด็กและเยาวชนมีความสามารถและคุณลักษณะเด่น 2 ประการ ได้แก่

2.1 มีความสามารถการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้

2.2 เด็กและเยาวชนเป็น เด็กดี เก่ง กล้า ร่าเริง แข็งแรง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อมูลเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์

เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ ได้รับการยกฐานะตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ซึ่งได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 9 ก วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 มีผลทำให้ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเขาฉกรรจ์เป็นเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 โดยมีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบมีภูเขาหินปูนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ระหว่างหมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 6 มีพื้นที่ทั้งหมด 8.715 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,446.88 ไร่ มีลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ฤดู สภาพอากาศจะร้อนจัดฤดูร้อนและค่อนข้างหนาวฤดูหนาว โดยปกติฤดูฝนจะยาวนานถึง 6 เดือน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดประมาณ 40.30 องศาเซลเซียส เดือนเมษายน และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดประมาณ 16.10 องศาเซลเซียส เดือนมกราคม

เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ ตั้งอยู่เลขที่ 111 หมู่ 6 ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ห่างจากทางแยกถนนสายจันทบุรี - สระแก้ว ประมาณ 500 เมตร ห่างจากตัวจังหวัดสระแก้ว ประมาณ 20 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 267 กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านหนองกระทุ่มพัฒนา หมู่ที่ 9 ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านเขาฉกรรจ์ หมู่ที่ 6 ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านนาบน หมู่ที่ 7 ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ หมู่ที่ 25 ตำบลหนองหว้า อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

มีประชากรทั้งสิ้น 5,008 คน แยกเป็นชาย 2,493 คน เป็นหญิง 2,515 คน มีจำนวนครัวเรือน 1,820 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 575 คน/ตารางกิโลเมตร และมีชุมชนย่อยเขตการปกครองทั้งหมด 10 ชุมชน (เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์. 2555 : 11)

สถานศึกษาเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ มีโรงเรียนระดับมัธยม 1 แห่ง โรงเรียนระดับประถม 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง

ส่วนการคมนาคมมีทางหลวงสายหลัก 2 สาย ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 317 สายจันทบุรี - สระแก้ว และ ทางหลวงชนบทสายเขาฉกรรจ์ - หนองใหญ่ (เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์. 2553 : 57)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพดล สุตันติวณิชย์กุล (2554 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่าการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

จาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอนนั้น ส่วนใหญ่ด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะอยู่ระดับมาก หรือส่วนของความพร้อมด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย การเตรียมความพร้อมการผลิตช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยมีนโยบายที่เน้นไปด้านการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labor) ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอว่าควรเพิ่มคุณภาพของแรงงานฝีมือด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นทุกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพครู-อาจารย์ด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ด้านการใช้ ICT ด้านการค้นคว้าหาความรู้จาก Internet และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น ส่วนการวิจัยเรื่องต่อไปควรให้มีการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับความพร้อมของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เป็นผู้ผลิตแรงงานชำนาญการ (Specialist) ตามที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องการให้ทันปี พ.ศ. 2558

แพรภัทร ยอดแก้ว (ออนไลน์. 2555) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ความรู้และทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ระดับสูง มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่ระดับมาก และมีทัศนคติต่ออาเซียนอยู่ระดับดี 2) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีโปรแกรมวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน 3) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน มีทัศนคติต่ออาเซียนแตกต่างกัน และ 4) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่ออาเซียน ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย - อาเซียน ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน

วีรากร อุตร์เลิศ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา : พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนเขตเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนระดับที่ต่ำ ด้านการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคมวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ การบริการและการท่องเที่ยวยังอยู่ระดับที่น้อย ส่วนด้านสาธารณสุขอยู่ระดับปานกลาง จากงานวิจัยครั้งนี้ เทศบาลตำบลบ้านแยงได้นำผลของการวิจัยไปใช้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประโยชน์ โดยทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง จัดทำโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ และเสนอโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาต่อยอดให้อยู่ระดับที่ดี ด้านสาธารณสุข เสนอโครงการการควบคุมและการป้องกันโรคระบาด เพื่อไม่ให้เกิดขึ้นพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจการส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและเพิ่มผลิตผลการเกษตรให้ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อเป็นพื้นฐานต่อยอดการพัฒนาพื้นที่ระดับอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก และระดับประเทศต่อไป

สมใจ กงเติม (2555 : บทคัดย่อ) การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ภาพรวม อยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติอยู่ระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกัน

สุบิน ยุระรัช (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพร้อมการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า 1) อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง มีจำนวน 16 สาขาอาชีพ ส่วนคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง มีจำนวน 3 ด้าน 26 คุณลักษณะ ได้แก่ (1) ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 12 คุณลักษณะ (2) ด้านจิตพิสัย จำนวน 8 คุณลักษณะ และ (3) ด้านทักษะพิสัย จำนวน 6 คุณลักษณะ 2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเทศไทยมีความพร้อม การพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3) ความต้องการจำเป็นการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตมี 3 ด้าน โดยเรียงตามอันดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นด้านอาชีพ (2) ความต้องการจำเป็นด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และ (3) ความต้องการจำเป็นด้านคุณลักษณะของบัณฑิต สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้ตอบสนองต่อการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมี จำนวน 9 ข้อ

สุธิดา ปัททุม และไกรชิต สุตะเมือง (2556 : 490) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้ต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามนโยบายของรัฐบาล กลุ่มประชากรบุคคลวัยทำงาน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า (1) ลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ที่แตกต่างกัน (2) ปัจจัยภาย การเรียนรู้ AEC มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

(3) ปัจจัยภายนอก นโยบายภาครัฐ มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน
(4) การเติบโตทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ลักขณา เพชรอนันต์ และศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ (2556 : 219) ได้เสนองานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาความต้องการการพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประเทศประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียว และใช้ได้ระดับ ฟัง และ พูด พอเข้าใจได้ แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้ มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้ได้ระดับอ่าน พูด เขียน และสื่อสารให้เข้าใจระดับเบื้องต้นได้ การใช้สื่อเทคโนโลยี มีการใช้คอมพิวเตอร์ได้เพียงการปฏิบัติงานใช้พิมพ์งานและเอกสารระดับ เบื้องต้น ปัญหา ความต้องการการพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประเทศประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ความต้องการพัฒนาด้านการใช้ภาษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยี และด้านการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของการดำรงตำแหน่งและอายุราชการกับปัญหา ความต้องการการพัฒนาการปฏิบัติงานพบว่า อายุ ระดับการศึกษาและอายุราชการแตกต่างกัน ส่วนเพศและประเภทของการดำรงตำแหน่งไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะการวิจัย ควรจัดให้มีฝึกการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรท้องถิ่นด้านการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้มีความรู้ระดับของการอ่านเขียนและสามารถ สื่อสารได้ ด้านการพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีควรพัฒนาระบบอินเตอร์เน็ทองค์กรและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้สื่อสารได้ ด้านการพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีควรพัฒนาระบบอินเตอร์เน็ท องค์กรและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถการใช้สื่อเทคโนโลยี

วรนารี นวนสี (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกรณีศึกษา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จากการศึกษาพบว่าแนวทางการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับนโยบายเปิดประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียนสามารถสรุปประเด็นจากเวทีสานเสวนาด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านเศรษฐกิจควรส่งเสริมให้ประชาชนลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตทางด้านการเกษตรการบริการด้านการท่องเที่ยวรวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ได้มาตรฐานสากล 2) ด้านสังคมควรมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากยาเสพติด การป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน 3) ด้านการศึกษาควร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

เน้นภาษาที่ใช้สื่อสารและการทำงานเช่นภาษาอังกฤษมาลายูเป็นต้นพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารการรับมือกับประชาคมอาเซียน 4) ด้านวัฒนธรรมพัฒนาความร่วมมือเผยแพร่แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงด้านศาสนาศิลปะวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาความร่วมมือและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านกลุ่มอาเซียน 5) ด้านสาธารณสุขควรให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนท้องถิ่นการป้องกันและควบคุมการให้ความรู้โรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้น 6) ด้านทัศนคติต้องมีการปรับทัศนคติการทำงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีความเป็นมืออาชีพและความเป็นนานาชาติและ 7) ด้านองค์กรการบริหารจัดการต้องมีระบบกลไกและการเตรียมความพร้อมมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรวมทั้งมีระบบการบริหารจัดการธรรมาภิบาลที่ดี

ดารา ใจดี (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวน้อยอำเภอสีคิ้วจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนระดับปานกลางแต่การรับรู้ข้อมูลผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ อยู่ระดับน้อยมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทุกเรื่องสำหรับแนวทางที่เหมาะสมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนคือแนวทางการจัดการฝึกอบรมและแนวทางการทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตรงกับความพร้อมทั้ง 5 ด้านที่จะเป็นตัวชี้ชัดงานวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ด้านการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตเกษตรชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าชุมชน OTOP ฯลฯ

2. ด้านการศึกษาภารกิจการศึกษาที่ถ่ายโอนมาให้องค์การปกครองท้องถิ่นเขาฉกรรจ์ปัจจุบันและอนาคตการเตรียมความพร้อมด้านภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านการรับรู้ข้อมูล

3. ด้านสังคมภารกิจการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนที่อยู่เขตปกครองท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์จังหวัดสระแก้ว ฯลฯ

4. ด้านวัฒนธรรม ภารกิจการเชื่อมประสานระหว่างวัฒนธรรมชุมชนกับการท่องเที่ยวการฟื้นฟูวัฒนธรรมชุมชน ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมร่วมมือเผยแพร่แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาความร่วมมือและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านกลุ่มอาเซียนฯลฯ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

5. ด้านสาธารณสุข ภารกิจการเข้าถึงสุขภาพของคนท้องถิ่นการป้องกันและควบคุมโรค การให้ความรู้โรคติดต่อ ฯลฯ

6. ด้านทัศนคติต้องมีการปรับทัศนคติการทำงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องมีความเป็นมืออาชีพและความเป็นนานาชาติ

7. ด้านองค์กรการบริหารจัดการต้องมีระบบกลไกและการเตรียมความพร้อมมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรวมทั้งมีระบบการบริหารจัดการธรรมาภิบาลที่ดี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ประกอบไปด้วย เทศบาลตำบล 1 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 4 แห่ง รวมทั้งหมด 5 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 367 คน แยกเป็น

ฝ่ายบริหาร	จำนวน	196	คน
ฝ่ายปฏิบัติการ	จำนวน	171	คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วโดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเคร็ซซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) สุ่มตัวอย่างแบบคำนวณเทียบบัญญัติไตรยางศ์ พิจารณาจากจำนวนผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ได้จำนวน 191 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนำมาเทียบสัดส่วนเพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละสถานที่ ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่ ตามตาราง 4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หน่วยงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์	96	50
องค์การบริหารส่วนตำบลเขาฉกรรจ์	39	21
องค์การบริหารส่วนตำบลพระเพลิง	83	43
องค์การบริหารส่วนตำบลเขาเขาสามสิบ	52	27
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหว้า	97	50
รวม	367	191

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.2 สร้างแบบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดโดยพิจารณาถึงรายละเอียดให้ครอบคลุมทั้งวัตถุประสงค์และลักษณะของการวิจัย

1.3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทานและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (รายนามปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบเพื่อให้ได้ความเที่ยงตรงเชิงพินิจและความเหมาะสมของแบบสอบถามเพื่อที่ปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหินปูน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่น (Reliability)

1.6 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Coefficient Alpha) ของครอนบาค ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้ แบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

ด้านความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

ด้านการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

ด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

1.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและมีความสมบูรณ์ ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. ลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถาม

ลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง/หน้าที่ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแบบทดสอบความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนกับผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วทั้ง 5 แห่งใช้แบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์วัด 3 ระดับ คือ

ระดับคะแนน 0 - 3 ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย

ระดับคะแนน 4 - 6 ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง

ระดับคะแนน 7 - 10 ระดับความรู้ความเข้าใจมาก

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 26 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Type Seale) ตามหน้าที่ของหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และด้านสาธารณะสุข โดยมีเกณฑ์วัด 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานระดับมาก

3 หมายถึง ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานปานกลาง

2 หมายถึง ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานน้อย

1 หมายถึง ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 ความหมาย ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 ความหมาย ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานน้อย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 ความหมาย ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 ความหมาย ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 ความหมาย ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อประสานงานแบบเป็นทางการโดยขอจัดทำหนังสือจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรีถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 4 แห่ง ในอำเภอเขาฉกรรจ์เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด

2. นำหนังสือและแบบสอบถามไปยังสถานที่ที่กำหนดเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม การส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำส่งด้วยตัวเอง

3. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการไปรับแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตัวเอง

4. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปจากเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบอย่างถูกต้อง มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใช้การกรอกข้อมูลแสดงความคิดเห็นตามจริงแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา แบบการวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) กรณีทดสอบโดยใช้สถิติ F-test แล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์ และรายงานผลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงค่าที
F	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงค่าเอฟ
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
MS	แทน	ค่า Mean of Square
SS	แทน	ค่า Sum of Square
df	แทน	ค่า Degree of Freedom
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทดสอบระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียน ของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 5 ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=191)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	61.30
หญิง	74	38.70
อายุ		
21 - 30 ปี	22	11.50
31 - 40 ปี	81	42.40
41 - 50 ปี	62	32.50
51 - 60 ปี	25	13.10
60 ปีขึ้นไป	1	0.50
สถานภาพสมรส		
โสด	34	17.80
สมรส	145	75.90
หม้าย	4	2.10
หย่าร้าง	8	4.20
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	31	16.23
มัธยมศึกษาปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	56	29.32
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	19	9.95
ปริญญาตรี	71	37.17
ปริญญาโท	9	4.71
อื่นๆ ระบุ	5	2.62

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=191)	ร้อยละ
ตำแหน่ง/หน้าที่		
นายกเทศมนตรี/นายก อบต.	5	2.62
สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิก องต.	73	38.22
พนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต.	78	40.84
พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.	35	18.32
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	61	31.90
10,000-20,000 บาท	93	48.70
20,001-30,000 บาท	34	17.80
30,001 บาทขึ้นไป	3	1.60

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล จำแนกตามรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 61.26 และเพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.74

ด้านอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 32.50 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 75.90 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และสถานภาพหม้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า จำนวน

31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.23 อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.95 ปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.71 และระดับการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62 ตามลำดับ

ด้านตำแหน่ง/หน้าที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต. จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 40.84 รองลงมาคือ สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกสภา อบต. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 38.22 พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 และนายกเทศมนตรี/นายก อบต. จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62 ตามลำดับ

และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ทดสอบระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามความรู้ ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจ	จำนวนคน (n = 191)	ร้อยละ
น้อย	18	9.42
มาก	173	90.58
รวม	191	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 90.58 และความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.42

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราไพพรรณี

ตอนที่ 3 การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านสังคมและวัฒนธรรม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน	3.84	1.16	มาก	4
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	3.90	1.06	มาก	3
3. การแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาเสพติดและการค้ามนุษย์	3.95	1.08	มาก	1
4. การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ	3.93	1.04	มาก	2
5. ส่งเสริมความยั่งยืนโดยการอนุรักษ์วัฒนธรรม	3.81	1.05	มาก	5
6. ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.67	1.08	มาก	6
รวม	3.85	0.89	มาก	

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเตรียมความพร้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.85) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่การแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาเสพติดและการค้ามนุษย์ ($\overline{X}$ = 3.95) รองลงมาคือ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ($\overline{X}$ = 3.93) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ($\overline{X}$ = 3.90) ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน ($\overline{X}$ = 3.84) ส่งเสริมความยั่งยืนโดยการอนุรักษ์วัฒนธรรมอาเซียน ($\overline{X}$ = 3.81) และส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($\overline{X}$ = 3.67)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรามคำแหง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง	3.82	1.11	มาก	1
2. เน้นเรียนรู้เฉพาะภาษาที่ใช้ในการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาเขมร	3.73	1.15	มาก	3
3. มีการเพิ่มการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเข้าไปในทุกระดับชั้นการศึกษา	3.80	1.14	มาก	2
4. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้	3.68	1.16	มาก	4
5. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพื้นที่	3.58	1.09	มาก	7
6. ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	3.67	1.09	มาก	5
7. ส่งเสริมความร่วมด้านการศึกษาระหว่างประเทศ	3.65	1.14	มาก	6
รวม	3.70	0.96	มาก	

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.70) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง ($\overline{X}$ = 3.82) รองลงมาคือ มีการเพิ่มการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเข้าไปในทุกระดับชั้นการศึกษา ($\overline{X}$ = 3.80) เน้นเรียนรู้เฉพาะภาษาที่ใช้ในการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาเขมร ($\overline{X}$ = 3.73) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ($\overline{X}$ = 3.68) ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

($\overline{X}$ = 3.67) ส่งเสริมความร่วมด้านการศึกษาระหว่างประเทศ ($\overline{X}$ = 3.58) และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพื้นที่ ($\overline{X}$ = 3.58)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านการท่องเที่ยว

ด้านการท่องเที่ยว	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.92	1.02	มาก	1
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรอีกทางหนึ่ง	3.86	1.10	มาก	5
3. มีการพัฒนาสาธารณูปโภคเพื่อความพร้อมในการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล	3.90	1.01	มาก	2
4. มีการปรับปรุงร่วมกับอนุรักษ์ธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน	3.89	1.07	มาก	3
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง	3.77	1.13	มาก	6
6. บริหารการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.87	1.15	มาก	4
รวม	3.87	0.95	มาก	

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.87) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น ($\overline{X}$ = 3.92) รองลงมาคือ มีการพัฒนาสาธารณูปโภคเพื่อความพร้อมในการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล ($\overline{X}$ = 3.90) มีการปรับปรุงร่วมกับอนุรักษ์ธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน ($\overline{X}$ = 3.89) บริหารการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\overline{X}$ = 3.87) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เพื่อสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรอีกทางหนึ่ง ($\overline{X}$ = 3.86) กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ($\overline{X}$ = 3.77)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามด้านสาธารณสุข

ด้านสาธารณสุข	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร	3.94	1.02	มาก	4
2. ส่งเสริมการเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์	4.00	1.05	มาก	1
3. การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ	3.99	0.98	มาก	2
4. การบริการสาธารณสุขสำหรับแรงงานต่างด้าว	3.69	1.10	มาก	6
5. การรณรงค์ลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ในเขตพื้นที่	3.61	1.24	มาก	7
6. การความควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพของประชาชน	3.90	1.09	มาก	5
7. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	3.95	1.00	มาก	3
ภาพรวม	3.87	0.95	มาก	

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเตรียมความพร้อมด้านการสาธารณสุขภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.87) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า

การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมการเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์ ($\overline{X}$ = 4.00) รองลงมาคือการเพิ่มศักยภาพในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ ($\overline{X}$ = 3.99) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ($\overline{X}$ = 3.95) การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร ($\overline{X}$ = 3.94) การความควบคุมและกำจัด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพของประชาชน ($\overline{X}$ = 3.90) การบริการสาธารณสุขสำหรับแรงงานต่างด้าว ($\overline{X}$ = 3.69) และการรณรงค์ลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ในเขตพื้นที่ ($\overline{X}$ = 3.61)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

ตาราง 11 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ

ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน	ชาย (n = 117)		หญิง (n = 74)		t	p
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	3.78	0.92	3.95	0.84	1.255	.202
2. ด้านการศึกษา	3.61	0.81	3.84	0.87	1.696	.092
3. ด้านการท่องเที่ยว	3.79	0.97	3.99	0.90	1.483	.140
4. ด้านสาธารณสุข	3.74	0.97	4.06	0.76	2.527	.012*
รวม	3.72	0.92	3.96	0.84	1.911	.058

*p $\leq$ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามด้านเพศ พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีเพศต่างกัน มีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมด้านการศึกษาและด้านการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านสาธารณสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 12 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.006	0.752	.951	.436
	ภายในกลุ่ม	186	146.997	0.790		
2. ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	1.760	0.440	.474	.755
	ภายในกลุ่ม	186	172.687	0.928		
3. ด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	1.234	0.309	.338	.852
	ภายในกลุ่ม	186	169.817	0.913		
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	4	4.191	0.048	.292	.275
	ภายในกลุ่ม	186	150.796	0.811		
รวม		190	133.120			

$*p \leq .05$

จากตาราง 12 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และด้านสาธารณสุขไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 13 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานภาพ

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.763	2.254	2.943	.054
	ภายในกลุ่ม	187	143.241	0.766		
2. ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	5.905	1.968	2.184	.091
	ภายในกลุ่ม	187	168.542	0.901		
3. ด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	7.641	2.547	2.915	.036*
	ภายในกลุ่ม	187	163.410	0.874		
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	3	5.970	1.793	2.497	.061
	ภายในกลุ่ม	187	149.017	0.683		
รวม		190	133.120			

*p $\leq$ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานภาพต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานภาพต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 14

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 14 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	หม้าย	หย่าร้าง
		3.78	3.87	2.96	4.58
โสด	3.78	-	0.93	0.43	0.22
สมรส	3.78		-	0.30	0.22
หม้าย	2.96			-	0.04*
หย่าร้าง	4.58				-

จากตาราง 14 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยวของสถานภาพหม้ายกับหย่าร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานภาพหย่าร้างมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสถานภาพหม้าย ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 15 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	11.386	3.795	5.120	.002**
	ภายในกลุ่ม	187	138.617	0.741		
2. ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	12.653	4.218	4.875	.003**
	ภายในกลุ่ม	187	161.794	0.865		
3. ด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	9.509	3.170	3.669	.013*
	ภายในกลุ่ม	187	161.542	0.864		
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	3	11.347	3.782	4.924	.003**
	ภายในกลุ่ม	187	143.640	0.768		
รวม		190	133.120			

*p ≤ .05

**p ≤ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามด้านตำแหน่ง/ หน้าที่ พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีตำแหน่ง/ หน้าที่ต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพื่อให้ทราบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีตำแหน่ง/หน้าที่ต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 16 - 19

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 16 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรม จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่

ตำแหน่ง/หน้าที่		นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	พนักงานจ้างเทศบาล/อบต.
	$\overline{X}$	3.88	3.87	4.04	3.33
นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	3.88	-	0.92	0.95	0.34
สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	3.87		-	0.69	0.03*
พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	4.04			-	0.01*
พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานอบต.	3.33				-

จากตาราง 16 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต. กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.และพนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาเทศบาล/ สมาชิกอบต. และพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 17 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่

ตำแหน่ง/หน้าที่	$\bar{X}$	นายกเทศมนตรี/นายก อบต. 3.71	สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิก อบต. 3.80	พนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต. 3.84	พนักงานจ้างเทศบาล/อบต. 3.13
นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	3.71	-	0.93	0.98	0.36
สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	3.80		-	0.96	0.01*
พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	3.84			-	0.01*
พนักงานจ้างเทศบาล/อบต.	3.13				-

จากตาราง 17 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการศึกษาของผู้ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. และพนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานจ้างเทศบาล/ อบต. มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกสภาเทศบาล/ สมาชิกอบต. และพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 18 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่

ตำแหน่ง/หน้าที่		นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกองต.	พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	พนักงานจ้างเทศบาล/อบต.
	$\bar{X}$	3.85	3.89	4.04	3.40
นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	3.85	-	0.95	0.93	0.58
สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	3.89		-	0.79	0.10
พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	4.04			-	0.01*
พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.	3.40				-

จากตาราง 18 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการท่องเที่ยวของผู้ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต. มีค่าเฉลี่ยมากกว่าพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 19 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสาธารณสุข จำแนกตามตำแหน่ง/หน้าที่

ตำแหน่ง/หน้าที่		นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	พนักงานจ้างเทศบาล/อบต.
	$\overline{X}$	3.58	4.01	3.98	3.87
นายกเทศมนตรี/นายกอบต.	3.58	-	0.51	0.58	0.91
สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.	4.01		-	0.96	0.01*
พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.	3.98			-	0.01*
พนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต.	3.87				-

จากตาราง 19 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสาธารณสุขของผู้ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. คู่ พนักงานเทศบาล/พนักงานอบต.กับพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้างอบต.แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ตำแหน่ง/ หน้าที่สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิก อบต. มีค่าเฉลี่ยมากกว่าพนักงานจ้างเทศบาล/พนักงานจ้าง อบต. และพนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต. ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 20 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5	14.469	2.894	3.950	.002**
	ภายในกลุ่ม	185	135.535	0.733		
2. ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	150.003	4.145	2.339	.043*
	ภายในกลุ่ม	185	10.372	0.866		
3. ด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	153.105	3.945	4.337	.001**
	ภายในกลุ่ม	185	171.051	0.851		
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	5	12.349	1.809	3.203	.008**
	ภายในกลุ่ม	185	142.638	0.800		
รวม		190	133.120			

$*p \leq .05$

$**p \leq .01$

จากตาราง20 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการท่องเที่ยว และด้านสาธารณสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 21 - 24

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 21 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ม.ต้นหรือเทียบเท่า	ม.ปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา/ ปวส. เทียบเท่า	ป.ตรี	ป.โท	อื่น ๆ ระบุ
	$\overline{X}$	3.83	3.70	3.24	4.07	3.87	4.57
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	3.83	-	0.94	0.34	0.88	0.96	0.67
มัธยมศึกษาปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	3.70		-	0.52	0.32	0.98	0.45
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	3.24			-	0.01*	0.67	0.09
ปริญญาตรี	4.07				-	0.98	0.90
ปริญญาโท	3.87					-	0.83
อื่น ๆ ระบุ	4.57						-

จากตาราง 21 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า กับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 22 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ม.ต้น หรือ เทียบเท่า	ม.ปลาย/ ปวช. หรือ เทียบเท่า	อนุปริญญา ปวส. เทียบเท่า	ป.ตรี	ป.โท	อื่น ๆ ระบุ
		3.72	3.68	3.05	3.84	3.75	4.14
มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า	3.72	-	0.96	0.31	0.97	0.96	0.97
มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	3.68		-	0.28	0.97	0.95	0.85
อนุปริญญา/ ปวส.หรือเทียบเท่า	3.05			-	0.06	0.65	0.38
ปริญญาตรี	3.84				-	0.95	0.96
ปริญญาโท	3.75					-	0.98
อื่น ๆ ระบุ	4.14						-

จากตาราง 22 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยรายคู่ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 23 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา		ม.ตอนต้นหรือเทียบเท่า	ม.ปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	อนุปริญญาปวส.เทียบเท่า	ป.ตรี	ป.โท	อื่นๆ ระบุ
	$\bar{X}$	3.90	3.73	3.11	4.10	3.98	4.53
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	3.90	-	0.98	0.12	0.96	0.95	0.83
มัธยมศึกษาปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	3.73		-	0.98	0.26	0.40	0.61
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	3.11			-	0.01*	0.35	0.09
ปริญญาตรี	4.10				-	0.98	0.95
ปริญญาโท	3.98					-	0.94
อื่น ๆ ระบุ	4.53						-

จากตาราง 23 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการท่องเที่ยวของผู้ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า กับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 24 การทดสอบเป็นรายคู่ของการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสาธารณสุข จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ม.ตอนต้น หรือเทียบเท่า	ม.ปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา ปวส. เทียบเท่า	ป.ตรี	ป.โท	อื่น ๆ
	$\overline{X}$	3.82	3.82	3.23	4.03	3.95	4.54
มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า	3.82	-	0.96	0.38	0.93	0.98	0.70
มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า	3.82		-	0.26	0.87	0.98	0.68
อนุปริญญา/ ปวส.หรือเทียบเท่า	3.23			-	0.03*	0.53	0.12
ปริญญาตรี	4.03				-	0.98	0.90
ปริญญาโท	3.95					-	0.90
อื่นๆระบุ	4.54						-

จากตาราง 24 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านสาธารณสุขของผู้ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า กับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 25 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	10.228	3.409	4.561	.640
	ภายในกลุ่ม	187	139.776	0.747		
2. ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	12.435	4.145	4.784	.053
	ภายในกลุ่ม	187	162.012	0.866		
3. ด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	11.835	3.945	4.633	.104
	ภายในกลุ่ม	187	159.216	0.851		
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	3	5.427	1.809	2.262	.083
	ภายในกลุ่ม	187	149.560	0.800		
รวม		190	133.120			

$*p \leq .05$

จากตาราง 25 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตาราง 26 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ปัญหา	อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1. ปัญหาการทุจริตคอรัปชั่นในส่วนการใช้อำนาจในทางมิชอบใน อปท.	- ผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งบางส่วนใช้ตำแหน่งของตนแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนเอง - ผู้บริหารท้องถิ่นมีอิทธิพลในการบีบบังคับขาราชการประจำ	- ควรสร้างระบบการตรวจสอบของสตง.ให้ทั่วถึง - สร้างระบบถ่วงดุลในสภาอปท.ให้มีความเข้มแข็ง - ให้อำนาจข้าราชการในหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอในการสอบสวนความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่อันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อหน้าที่และตำแหน่งซึ่งใน อปท.
2. ปัญหาความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร	- การพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษรวมถึงภาษาอื่น ๆ ในอาเซียน	- ควรมีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในการจัดอบรมภาษาอื่น ๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน - อาจจำเป็นต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นสำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอาเซียนอื่น ๆ - ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซีย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหา	อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
3. ปัญหายาเสพติดในพื้นที่	- ขาดความร่วมมือกันระหว่าง อปท. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และชุมชน	- สร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนในพื้นที่ชุมชนให้ความร่วมมือสอดส่องดูแลสมาชิกภายในครอบครัวมิให้กระทำสิ่งที่ผิดเช่น การคบเพื่อนที่ไม่ดีนำพาไปสู่การเสพ - อปท.ควรประสานกับหน่วยงานทหารและตำรวจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่
4. ปัญหาผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของอปท. ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารท้องถิ่น ข้อกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับ	ขาดงบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรม	- จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับและทุกสาขาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ
5. ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- ขาดงบประมาณในพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึง	- ต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิต เช่น ไฟฟ้า และประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหา	อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
6. การรักษาความสงบเรียบร้อย	- ขาดการดูแลเรื่องปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่	- อาจต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น - ในบางพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับราชการส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ในยามจำเป็น - ในบางกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติ
7. ปัญหาความเข้าใจในบทบาทของชุมชนที่มีหน้าที่ต่อประชาคมอาเซียน (AEC)	- ขาดการรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางในการให้ความรู้เรื่อง AEC	- จัดรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างในการให้ความรู้เรื่อง AEC

สรุปได้ว่า ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ปัญหาการทุจริต คอรัปชั่น โดยผู้บริหารจะใช้อำนาจของตนในทางมิชอบเพื่อหาประโยชน์ใส่ตนเอง และเอาเปรียบผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งนี้ควรจะมีการสร้างระบบสำหรับถ่วงดุลอำนาจของผู้บริหาร

ด้านที่ 2 ปัญหาความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ในอาเซียน ควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรมทางด้านภาษาควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้านที่ 3 ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ยังขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในพื้นที่

ด้านที่ 4 ปัญหาผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของอปท. ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารท้องถิ่นข้อกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับ เนื่องจากยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนการจัดฝึกอบรมแก่บุคลากรในหน่วยงาน

ด้านที่ 5 ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในพื้นที่

ด้านที่ 6 การรักษาความสงบเรียบร้อย ควรจะมีการกำหนดกฎระเบียบ หรือกติการ่วมกันระหว่างหน่วยงานและชุมชน รวมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจนในการเฝ้าระวังอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่น

ด้านที่ 7 ปัญหาความเข้าใจในบทบาทของชุมชนที่มีหน้าที่ต่อประชาคมอาเซียน (AEC) ควรจะมีการจัดรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างในการให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากบุคลากรและประชากรในท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน รวมทั้งยังไม่ตระหนักถึงการเปิดประชาคมอาเซียน นอกจากนี้หน่วยงานและชุมชนยังไม่มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรม จึงทำให้คนในพื้นที่เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนค่อนข้างน้อย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง/หน้าที่ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ประกอบไปด้วย เทศบาลตำบล 1 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 4 แห่ง รวมทั้งหมด 5 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 367 คน แยกเป็น

ฝ่ายบริหาร	จำนวน	196	คน
ฝ่ายปฏิบัติการ	จำนวน	171	คน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจาก

ตารางของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) สุ่มตัวอย่างแบบคำนวณเทียบบัญญัติไตรยางศ์พิจารณาจากจำนวนผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ได้จำนวน 191 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนำมาเทียบสัดส่วนเพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละสถานที่ ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.2 สร้างแบบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดโดยพิจารณาถึงรายละเอียดให้ครอบคลุมทั้งวัตถุประสงค์และลักษณะของการวิจัย

1.3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทานและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (รายนามปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบเพื่อให้ได้ความเที่ยงตรงเชิงพินิจและความเหมาะสมของแบบสอบถามเพื่อที่ปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหินปูน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่น (Reliability)

1.6 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Coefficient Alpha) ของครอนบาค ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้ แบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

ด้านความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

ด้านการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

ด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

1.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและมีความสมบูรณ์ ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. ลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถาม

ลักษณะโครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ตำแหน่ง/หน้าที่ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแบบทดสอบความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนกับผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วทั้ง 5 แห่งใช้แบบทดสอบ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์วัด 3 ระดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 26 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Type Seale) ตามหน้าที่ของหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว และด้านสาธารณะสุข โดยมีเกณฑ์วัด 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อประสานงานแบบเป็นทางการ โดยขอจัดทำหนังสือจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรีถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 4 แห่ง ในอำเภอเขาฉกรรจ์เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด

2. นำหนังสือและแบบสอบถามไปยังสถานที่ที่กำหนดเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม การส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำส่งด้วยตัวเอง

3. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการไปรับแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตัวเอง

4. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปจากเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบอย่างถูกต้อง มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใช้การกรอกข้อมูลแสดงความคิดเห็นตามจริงแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา แบบการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 61.26 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 42.40 สถานภาพสมรส ร้อยละ 75.90 ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถาม ดำรงตำแหน่ง/หน้าที่พนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต. ร้อยละ 40.84 โดยจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 37.17 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 48.70

2. ทดสอบระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก ร้อยละ 90.58

3. การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3.1 ด้านสังคมและวัฒนธรรมในภาพรวมการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ส่งเสริมและป้องกันการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาเสพติดและการค้ามนุษย์ความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ส่งเสริมและ

คุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการความพร้อมอยู่ในระดับมาก พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมความยั่งยืนโดยการอนุรักษ์วัฒนธรรมความพร้อมอยู่ในระดับมาก และสุดท้ายส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความพร้อมอยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านการศึกษาในภาพรวมการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง ความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ส่งเสริมให้มีการเพิ่มการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเข้าไปในทุกระดับชั้นการศึกษา ความพร้อมอยู่ในระดับมากส่งเสริมให้ผู้บริหารพนักงานและประชาชนเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาเขมรความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนความพร้อมอยู่ในระดับมาก และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพื้นที่ ความพร้อมอยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านการท่องเที่ยวในภาพรวมการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการพัฒนาสาธารณูปโภคที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานเพื่อความพร้อมในการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีการปรับปรุงร่วมกับอนุรักษ์ธรรมชาติในพื้นที่ของชุมชนความพร้อมอยู่ในระดับมาก บริหารการท่องเที่ยวในชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ความพร้อมอยู่ในระดับมากส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรอีกทางหนึ่ง ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างความพร้อมอยู่ในระดับมาก

3.4 ด้านสาธารณสุขในภาพรวมการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ส่งเสริมการเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์ ความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความพร้อมอยู่ในระดับมาก การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัย ด้านอาหารความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมการควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพของประชาชน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขสำหรับแรงงานต่างด้าว ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่งเสริมการรณรงค์ลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ในเขตพื้นที่ความพร้อมอยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากการวิจัยในครั้งนี้ พบปัญหา 7 ประการ คือ

4.1 ปัญหาการทุจริต คอรัปชั่นในส่วน การใช้อำนาจในทางมิชอบใน อปท.

4.2 ปัญหาความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร

4.3 ปัญหายาเสพติดในพื้นที่

4.4 ปัญหาผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของ อปท. ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารท้องถิ่นข้อกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับ

4.5 ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

4.6 การรักษาความสงบเรียบร้อย

4.7 ปัญหาความเข้าใจในบทบาทของชุมชนที่มีหน้าที่ต่อประชาคมอาเซียน (AEC)

5. การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

5.1 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า มี 4 สมมติฐานที่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย คือ

5.5.1 การเปรียบเทียบเพศกับการเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีเพศต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

5.5.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุกับการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

5.5.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานภาพกับการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานภาพต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

5.5.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีรายได้ต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

5.2 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า มี 2 สมมติฐานที่มีการยอมรับสมมติฐานการวิจัย คือ

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตำแหน่ง/หน้าที่กับการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีตำแหน่ง/ หน้าที่ต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษากับการเตรียมความพร้อมผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้มีการยอมรับสมมติฐานการวิจัย การศึกษา ตำแหน่ง/หน้าที่ และรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา ปัททุม และไกรชิต สุตะเมือง (2556 : 490) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามนโยบายของรัฐบาล ในกลุ่มประชากรบุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา มีผลต่อการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ที่แตกต่างกัน (1) ปัญหาการทุจริต คอรัปชั่นในส่วน การ ใช้อำนาจในทางมิชอบ (2) ปัญหาความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร (3) ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ (4) ปัญหาผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของอปท. ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารท้องถิ่นข้อกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับ (5) ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (6) การรักษาความสงบเรียบร้อย (7) ปัญหาความเข้าใจในบทบาทของชุมชนที่มีหน้าที่ต่อประชาคมอาเซียน (AEC) สอดคล้องกับงานของ วรนารี นวนสี (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกรณีศึกษา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาพบว่า แนวทางการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับนโยบายเปิดประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียนสามารถสรุปประเด็นจากเวทีสานเสวนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านสังคมควรมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดการป้องกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภัยพิบัติทางธรรมชาติการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน 2) ด้านการศึกษาควรเน้นภาษาที่ใช้สื่อสารและการทำงานเช่นภาษาอังกฤษมาลายูเป็นต้นพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในการรับมือกับประชาคมอาเซียน 3) ด้านวัฒนธรรมพัฒนาความร่วมมือเผยแพร่แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาความร่วมมือและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

ในส่วนของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากบุคลากรและประชากรในท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน รวมทั้งยังไม่ตระหนักถึงการเปิดประชาคมอาเซียน นอกจากนี้หน่วยงานและชุมชนยังไม่มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรม จึงทำให้คนในพื้นที่เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนค่อนข้างน้อยจำแนกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ประเด็นในการเตรียมความพร้อมด้านสังคมและวัฒนธรรมการเตรียมความพร้อมด้านสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากยาเสพติด การพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งการสร้างงาน สร้างอาชีพ และส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การสร้างประชากรที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย รู้จักสิทธิหน้าที่ของตน เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น สนับสนุนการพัฒนาแรงงาน ป้องกันปัญหาอาชญากรรมยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน ด้านสังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมรักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่ การสร้างเครือข่ายให้กับองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาด้านอาชญากรรม และยาเสพติด ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างสังคมที่มั่นคงและปลอดภัยจากยาเสพติด ยกระดับการกินดีอยู่ดีของประชาชนอาเซียน โอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สวัสดิการ และความยุติธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่คุ้มครองสภาพแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติด้านวัฒนธรรม ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประเด็นในการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเน้นภาษาที่ใช้สื่อสารและการทำงาน คือ ภาษาอังกฤษ กัมพูชาเป็นต้น การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เสริมสร้าง

ให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยเปิดเวทีให้ชาวบ้านเพื่อยกระดับการศึกษาและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ส่งเสริมและเพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับมือของประชาคมอาเซียนให้กับเยาวชนและส่งเสริมการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้รู้เขารู้เรา การใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางสื่อสารทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างยั่งยืน การเตรียมเรื่องภาษาอังกฤษให้มีทักษะวิชาชีพในกลุ่มประเทศที่ได้มาตรฐานวิชาชีพอาเซียน มุ่งสร้างความตระหนักรู้ของคนไทยในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน พัฒนาสมรรถนะให้พร้อมจะอยู่ร่วมกันและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา

ประเด็นการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทบทวนบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวร่วมกัน การเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานในด้านการฝึกทักษะหรือเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับแรงงาน ให้เป็นผู้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับนานาชาติการสร้างแรงงานที่มีความรู้ความสามารถและมีระเบียบวินัย พัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเกษตร เปิดเสรีการซื้อขายสินค้าเกษตรข้ามพรมแดนอย่างจริงจังเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านการวิจัยและพัฒนาในสาขาที่สำคัญร่วมกัน คือ ชุมชนอาเซียน รวมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นในการเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุข องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงผลกระทบจากปัญหาสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี เช่น โรคระบาด การให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในท้องถิ่น การป้องกันและควบคุมการให้ความรู้ในโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้นการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้านสาธารณสุข พบว่าการเพิ่มมาตรฐานการรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมอาเซียน การส่งเสริมให้ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ และอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนการควบคุมและการป้องกันโรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ เกิดปัญหาด้านการควบคุมโรค การจำกัดผลกระทบของโรคร้ายแรง สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีระบบ ภาระงบประมาณของประเทศในการให้บริการและรักษาแรงงานต่างด้าวประเด็นการเตรียมความพร้อมด้านองค์กรในด้านการบริหารจัดการ ต้องมีกลไกระบบเตรียมความพร้อม มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การนำหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดีมาเป็นพลังในการขับเคลื่อนและพัฒนาองค์กร มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องอาเซียนโดยตรง มีการวางแผนอัตรากำลังและจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับภารกิจประชาคมอาเซียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรากร อุตร์เลิศ (2555 : บทคัดย่อ) พบว่า ประชาชนเขตเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนระดับที่ต่ำ ด้านการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคมวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ การบริการและการท่องเที่ยว ยังอยู่ระดับที่น้อย ส่วนด้านสาธารณสุขอยู่ระดับปานกลาง และงานวิจัยของสมใจ กงเติม (2555 : บทคัดย่อ) พบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเตรียมความพร้อมด้วยการสร้างความตระหนักและการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในองค์กรผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรมภาษาต่างประเทศ การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศในอาเซียน เป็นต้น

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนควรสร้างความร่วมมือโดยการบูรณาการแผนชุมชนร่วมกัน

3. ภาครัฐควรกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจให้ชัดเจน และผลักดันการอำนวยความสะดวกทางการค้าตามแนวชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. นอกจากการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลอย่างต่อเนื่องแล้ว ภาครัฐควรเร่งเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีงานวิจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนให้มีคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. ควรวิจัยโดยตรงในหัวข้อความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN) พร้อมกับจัดทำโครงการอบรมให้ตรงกับผลการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. (2557). **ประเทศสมาชิกอาเซียน**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://home.dsd.go.th/kamphaengphet/AEC/07.html. 20 กรกฎาคม 2557.

กรรณิกา ชมดี. (2524). **การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ : กรณีศึกษาเฉพาะกรณีโครงการสารภีตำบลท่าช้าง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กฤษดา ทองสังวร. (2540). **ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

เกษม อุทยานิน. (2516). รัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

คณิน บุญสุวรรณ. (2541). **คู่มืออ่านรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์วิชาการ.

จังหวัดสระแก้ว. (2557). **ด้านการค้าชายแดน**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://103.28.101.10/briefprovince/filedoc/27000000.pdf. 20 กรกฎาคม 2557.

จันทนา สุทธิจารี. (2544). **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับสุขาภิบาล : บทวิเคราะห์เชิงรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ. (2543). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (การเมืองและการปกครอง). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2525). **การระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉอ้าน วุฒิกรรมรักษา. (2526). **ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่นของตำบลคุ้มพะยอม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณรงค์ เส็งประชา. (2524). **สังคมวิทยาชนบทและเมือง**. กรุงเทพฯ : กรุงสยามการพิมพ์.

ดารา ใจดี. (2556). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2527). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทิตยา สุวรรณชฎ. (2527). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์. (2553). **รายงานผลการปฏิบัติงานเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์**. สระแก้ว : บ้านผู้นำกรุ๊ป.

_____. (2555). **รายงานกิจการเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ ประจำปี 2553-2554**. สระแก้ว : บ้านผู้นำกรุ๊ป.

ธงชัย สันติวงษ์ และชัยยศ สันติวงษ์. (2526). **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอเชียเพรส.

ธนะจักร เย็นบำรุง. (2541). **ผู้หญิงอีสาน : ทางเลือก ศักยภาพ และแนวทางการพัฒนา**. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธัชพล ประจักษ์จิตต์. (2542). **การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารท้องถิ่น รูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบางคณที จังหวัดสมุทรสงคราม**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นครินทร์ คำตันวงศ์ และคณะ. (2547). **รายงานการวิจัย บทบาทของผู้นำท้องถิ่นต่อการพัฒนาชุมชน**. พะเยา : มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตพะเยา.

นพดล สุตันติวณิชย์กุล. (2554). **การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

นารีนาถ เทียนวิหาร. (2547). **รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนวัดอินทร์ฐาน ตำบลแม่ต๋ำอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา**. พะเยา : มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตพะเยา.

นิพัทธเวช สืบแสง. (2538). **สังคมและวัฒนธรรมของชาวขมุกับการพัฒนา**. เชียงใหม่ : ฝ่ายบริการและเผยแพร่ สถาบันวิจัยชาวเขา.

บรรจบ จันทร์เจริญ. (2542). **ความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในโรงพยาบาล ชุมชน**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). **กระบวนการเสริมสร้างการมีส่วนร่วม**. (เอกสารประกอบการสัมมนา "พลังร่วมสร้าง กระทรวงการพัฒนาสังคม"). กรุงเทพฯ : กระทรวงการพัฒนาสังคม.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยบูรพา

ผอบ นะมาตร์. (2526). **เชื้อชาติและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปกร.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พรินท์.

พัทยา สายหู. (2534). **เทคนิคการบริหาร**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัลลภ วิชากรกุล. (2541). **ความพร้อมในการรับราชการตำรวจของนักเรียนพลตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธร 4**. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

แพรภัทร ยอดแก้ว. (2555). **ความสัมพันธ์ระหว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ความรู้และทัศนะคติต่อประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.popterms.mahidol.ac.th/newsletter/showarticle.php?articleid=296. 20 กรกฎาคม 2557.

ภิญโญ สาธร. (2520). **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

มานิตย์ จุมปา. (2541). **คำอธิบายกฎหมายปกครองว่าด้วยการจัดระเบียบราชการบริหาร.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลักขณา เพชรอนันต์ และศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ. (10 พฤษภาคม 2556). **การศึกษาปัญหาความต้องการในการพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประเทศประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558**. (บทความวิจัยเสนอในการประชุมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4). สงขลา.

วรนารี นวนสี. (กรกฎาคม - ธันวาคม 2556). "การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา," **วารสารเทคโนโลยีภาคใต้**. 6 (2) : 27.

วีรากร อุตร์เลิศ. (กันยาย - ตุลาคม 2555). "การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา : พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย," **วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่**. 5 (1) : 94.

สงวน สุทธิอรุณเลิศ และคณะ. (2522). **การติดตามผลและการวิจัยเพื่อการแนะแนว**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สนุก ออนไลน์. (2557). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute. 20 กรกฎาคม 2557.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สมใจ กงเติม. (2555). **รายงานวิจัย การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์**. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สิทธิพันธ์ พุทธหุน. (2529). **ทางเลือกที่ไม่ง่ายนัก : การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในประเทศกำลังพัฒนา = No Easy Choice : Political Participation in Development Countries**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุธิดา ปัททุม และไกรชิต สุตะเมือง. (ตุลาคม - ธันวาคม 2556). "การรับรู้ต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามนโยบายของรัฐบาล ในกลุ่มประชากรบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร," **วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ**. 3 (4) : 490.

สุบิน ยุระรัช. (2555). **ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของนักศึกษาอุดมศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากรุงเทพฯ.

สุเมธ ทรายแก้ว. (2536). **ปัจจัยที่ผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ : กรณีศึกษาโครงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อดิน ระพีพัฒน์, ม.ร.ว. (2531). **การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับพนักงานส่วนตำบล**. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อนุภาพ ถิรลาภ และอำนาจ อนันตชัย. (2547). **ผลกระทบต่อธุรกิจและประชาชน สถาบันการบริหารการสื่อสารไทย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรอนงค์ ธรรมกุล. (2547). **รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น**. เชียงใหม่ : กรมส่งเสริมการเกษตร.

อุทัย หิรัญโต. (2536). **สารานุกรมศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ (บริหารธุรกิจ)**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Allport, G.W. (1935). **"Roles," in Handbook of Social Psychology, edited C. Murchison**. Worcester, Massachusette : Clark University Press.

Milbrath ,Lester W. and M.L.Goel. (1965). **Politcal Political Participaion : How and Why Do People Get Involved in Politics?**. Chicago : RandMcnally College.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวี สิงหาด	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. อาจารย์นิพนธ์ วุฒิชัย	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. อาจารย์ณรงค์ อนุพันธ์	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
4. อาจารย์กฤตติยา สัตย์พานิช	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
5. นายกฤตปาณัสม์ โคตรสงคราม	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระเพลิง

RAMBHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวี สิงหาด	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. อาจารย์นิพนธ์ วุฒิชัย	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. อาจารย์ณรงค์ อนุพันธ์	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
4. อาจารย์กฤตติยา สัตย์พานิช	อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
5. นายกฤตปาณัสม์ โคตรสงคราม	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระเพลิง

RAMBHAI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวี สิงหาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

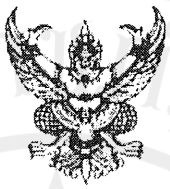
จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์นิพนธ์ วุฒิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษาและ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ณรงค์ อนุพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์กฤตติยา สัตย์พาณิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายกฤตปาณัสม์ โคตรสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังหินปุน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 30 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษา และ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้นักศึกษาขอนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น

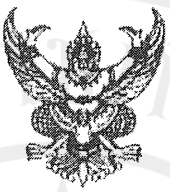
จึงเรียนมาเพื่อขอให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๙๓๑ ๙๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๙๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๑๓/ว ๐๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อ.เมือง จ.จันทบุรี ๒๒๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรรษา มีของ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน" โดยมี รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์ เป็นประธานที่ปรึกษาและ ดร.กัลยรัตน์ เจียมโฆสิต เป็นกรรมการที่ปรึกษา ในการนี้จำเป็นต้องนำเครื่องมือในการวิจัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พอพันธ์ สุทธิวัฒนะ)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๓๕๓๑ ๕๑๑๑ ต่อ ๑๑๓๘
โทรสาร ๐-๓๕๔๗-๑๐๖๑

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสอบถาม

"การเตรียมความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน"

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ( )

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ขีดเครื่องหมาย✓ใน ( ) ที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

   1. ( ) ชาย 2. ( ) หญิง

2.อายุ

   1. ( ) 20- 30 ปี 2. ( ) 31- 40 ปี
   3. ( ) 41- 50 ปี 4. ( ) 51 - 60 ปี
   5. ( ) 61 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่ง/หน้าที่

   1. ( ) นายกเทศมนตรี/นายก อบต. 2. ( ) สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกสภา อบต.
   3. ( ) พนักงานเทศบาล/พนักงาน อบต. 4. ( ) พนักงานจ้างเทศบาล/อบต.

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

   1. ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2. ( ) 10,000 - 20,000 บาท
   3. ( ) 20,001 - 30,000 บาท 4. ( ) 30,001 บาทขึ้นไป

5. การศึกษา

   1. ( ) มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า 2. ( ) มัธยมศึกษาปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า
   3. ( ) อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า 4. ( ) ปริญญาตรี
   5. ( ) ปริญญาโท 6. ( ) อื่นๆ ระบุ...

6. สถานภาพ

   1. ( ) โสด 2. ( ) สมรส
   3. ( ) หม้าย 4. ( ) หย่าร้าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 2 ความรู้และความเข้าใจด้านประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

ข้อ	รายละเอียด	ใช่	ไม่ใช่
1.	ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับทัศนะคติในการทำงาน		
2.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการทำงานเป็นลักษณะแบบมืออาชีพ		
3.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ทั่วทั้งองค์กร		
4.	ผู้นำท้องถิ่นเป็นแค่ผู้นำตำบลของตนเองเท่านั้น		
5.	ใช้หลักนิติศาสตร์ในการขับเคลื่อนองค์กร		
6.	องค์กรต้องมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ		
7.	7 วิชาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคมอาเซียน คือ สัตวแพทย์ แรงงานขั้นต่ำ ทนาย นักบัญชี นักสำรวจ วิศวกร สถาปนิก		
8.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษาจัดให้มีแผนฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ		
9.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสร้างความรู้ความเข้าใจกับชุมชนโดยมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น		
10.	หนึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญในระดับประเทศที่ต้องเตรียมความพร้อม คือ การบริการที่เกี่ยวกับการค้าและการท่องเที่ยว		

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 ความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำสั่งโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านพิจารณาว่าถูกต้องที่สุด

ข้อ	รายละเอียด	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสังคมและวัฒนธรรม						
1.	ส่งเสริมและพัฒนาประชาชนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน					
2.	พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน					
3.	การแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาเสพติดและการค้ามนุษย์					
4.	การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ					
5.	ส่งเสริมความยั่งยืนโดยการอนุรักษ์วัฒนธรรม					
6.	ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม					
ด้านการศึกษา						
1.	ส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง					
2.	เน้นเรียนรู้เฉพาะภาษาที่ใช้ในการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาเขมร					
3.	มีการเพิ่มการศึกษาด้านภาษาอังกฤษเข้าไปในทุกระดับชั้นการศึกษา					
4.	ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยมีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้					

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อ	รายละเอียด	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในพื้นที่					
6.	ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน					
7.	ส่งเสริมความร่วมด้านการศึกษาระหว่างประเทศ					
ด้านการท่องเที่ยว						
1.	ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น					
2.	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรอีกทางหนึ่ง					
3.	มีการพัฒนาสาธารณูปโภคเพื่อความพร้อมในการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล					
4.	มีการปรับปรุงร่วมกับอนุรักษ์ธรรมชาติในพื้นที่ชุมชน					
5.	กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง					
6.	บริหารการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน					
ด้านสาธารณสุข						
1.	การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร					
2.	ส่งเสริมการเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพสมบูรณ์					
3.	การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ					

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อ	รายละเอียด	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.	การบริการสาธารณสุขสำหรับแรงงานต่างด้าว					
5.	การรณรงค์ลดจำนวนผู้สูบบุหรี่ในเขตพื้นที่					
6.	การความควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพของประชาชน					
7.	การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง					

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะความพร้อมของผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดสระแก้วเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ปัญหา

.....

.....

.....

อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวพรรษา มีของ
วัน เดือน ปีเกิด	15 กรกฎาคม 2515
สถานที่เกิด	อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/1 หมู่ 4 ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รับราชการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. 2543	อนุปริญญา การจัดการทั่วไป (การบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจบัณฑิต บธ.บ. (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ. 2558	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี